

31992R2913

L 302/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

19.10.1992

UREDBA SVETA (EGS) št. 2913/92
z dne 12. oktobra 1992
o carinskem zakoniku Skupnosti

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 28, 100a in 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker Skupnost temelji na carinski uniji; ker je priporočljivo tako v korist gospodarskih subjektov v Skupnosti kot carinskih organov določbe carinske zakonodaje, ki so zdaj vsebovane v številnih uredbah in direktivah Skupnosti, zbrati v enoten zakonik; ker je to osnovnega pomena z vidika notranjega trga;

ker mora tak carinski zakonik Skupnosti (v nadaljevanju „zakonik“) vsebovati tekočo carinsko zakonodajo; ker je vseeno priporočljivo to zakonodajo spremeniti, tako da bo bolj konsistentna, jo poenostaviti in odpraviti praznine, ki še vedno obstajajo, da se lahko na tem področju sprejme popolna zakonodaja Skupnosti;

ker mora zakonik zaradi načela skupnega trga vsebovati splošna pravila in postopke, ki zagotavljajo izvajanje ukrepov v zvezi s carinsko tarifo in drugih ukrepov, sprejetih na ravni Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med Skupnostjo in tretjimi državami; ker mora med drugim zajemati tudi izvajanje ukrepov skupne kmetijske in trgovinske politike, s tem da se upošteva zahteve teh skupnih politik;

ker bi bilo smiselno poudariti, da se ta zakonik uporablja brez poseganja v posebne določbe, ki veljajo na drugih področjih; ker taka posebna pravila lahko obstajajo ali so uvedena, med drugim, v okviru zakonodaje na področju kmetijstva, statistike, trgovinske politike ali lastnih sredstev;

ker morajo zaradi zagotavljanja ravnotežja med potrebami carinskih organov pri zagotavljanju pravilnega izvajanja carinske zakonodaje na eni strani, in pravico gospodarskih subjektov do poštnega obravnavanja na drugi strani, ti organi, med drugim, dobiti široka pooblastila za nadzor, gospodarski subjekti pa pravico do pritožbe; ker izvajanje sistema carinskih pritožb zahteva, da Združeno kraljestvo uvede nove administrativne postopke, ki pa niso izvedljivi pred 1. januarjem 1995;

ker je treba zaradi izrednega pomena, ki ga ima zunanja trgovina za Skupnost, carinske formalnosti in nadzor opustiti ali ju vsaj zmanjšati na minimum;

ker je pomembno, da se zagotovi enotna uporaba tega zakonika in v ta namen predvidi postopek Skupnosti, s katerim je mogoče v ustreznih rokih sprejeti postopke za njegovo izvajanje; ker je treba ustanoviti Odbor za carinski zakonik, da se zagotovi tesno in učinkovito sodelovanje med državami članicami in Komisijo;

ker je treba pri sprejemanju potrebnih ukrepov za izvajanje tega zakonika posvetiti največjo pozornost preprečevanju vsakršne goljufije ali nepravilnosti, ki lahko negativno vplivajo na splošni proračun Evropskih skupnosti;

⁽¹⁾ UL C 128, 23.5.1990, str. 1.

⁽²⁾ UL C 72, 18.3.1991, str. 176 in Sklep z dne 16.9.1992 (še ni objavljen v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 60, 8.3.1991, str. 5.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

PODROČJE UPORABE IN OSNOVNE OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Carinski predpisi obsegajo ta zakonik in predpise za njegovo izvajanje, sprejetih na ravni Skupnosti ali na nacionalni ravni. Zakonik se brez poseganja v posebne predpise, ki veljajo za druga področja, uporablja:

- v trgovini med Skupnostjo in tretjimi državami,
- za blago, ki je zajeto v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ali Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 2

1. Carinski predpisi Skupnosti se na celotnem območju Skupnosti uporabljajo enotno, če geografsko in gospodarsko omejene mednarodne konvencije oziroma običajna praksa ali avtonomni ukrepi Skupnosti ne določajo drugače.

2. Nekatere določbe carinskih predpisov se lahko uporabljajo tudi zunaj območja Skupnosti bodisi v okviru predpisov, ki urejajo posebna področja, ali mednarodnih konvencij.

Člen 3

1. V carinsko območje skupnosti sodijo:

- ozemlje Kraljevine Belgije,
- ozemlje Kraljevine Danske razen Ferskih otokov in Grenlandije,
- ozemlje Zvezne republike Nemčije razen otoka Helgoland in ozemlja Buesingen (pogodba z dne 23. novembra 1964 med Zvezno republiko Nemčijo in Švicarsko konfederacijo),
- ozemlje Kraljevine Španije razen Ceute in Melille,
- ozemlje Helenske republike,
- ozemlje Francoske republike razen čezmorskih ozemelj in ozemeljskih skupnosti,

- ozemlje Irske,
- ozemlje Italijanske republike razen občin Livigno in Campione d'Italia ter italijanskega dela Luganskega jezera, ki ležijo med obalo in politično mejo območja med Ponte Tresa in Porto Ceresio,
- ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg,
- evropsko ozemlje Kraljevine Nizozemske,
- ozemlje Portugalske republike,
- ozemlje Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske ter Kanalskih otokov in Mana.

2. Naslednja ozemlja, ki ležijo zunaj ozemlja držav članic, se ob upoštevanju zanje veljavnih konvencij in pogodb štejejo za del carinskega območja Skupnosti.

(a) NEMČIJA

avstrijski ozemlji Jungholz in Mittelberg, kot sta opredeljeni v naslednjih pogodbah:

- za Jungholz: pogodba z dne 3. maja 1868 (*Bayrisches Regierungsblatt* 1868, str. 1245),
- za Mittelberg: pogodba z dne 2. decembra 1890 (*Reichsgesetzblatt* 1891, str. 59).

(b) FRANCIJA

Ozemlje Kneževine Monako, kot je opredeljeno v carinski konvenciji, podpisani v Parizu 18. maja 1963 (*Journal officiel* z dne 27. septembra 1963, str. 8679).

(c) ITALIJA

Ozemlje Republike San Marino, kot je opredeljeno v Konvenciji z dne 31. marca 1939 (Zakon z dne 6. junija 1939, št. 1120).

3. Carinsko območje Skupnosti obsega teritorialne vode, notranje morske vode in zračni prostor držav članic ter ozemlja iz odstavka 2 razen teritorialnih voda, notranjih morskih voda in zračnega prostora tistih ozemelj, ki v skladu z odstavkom 1 niso del carinskega območja Skupnosti.

Člen 4

V tem zakoniku veljajo naslednje opredelitve:

(1) „Oseba“ pomeni:

- fizično osebo,
- pravno osebo,

- združenje oseb, ki jim je priznana sposobnost izvajanja pravnih aktov, a nimajo pravnega statusa pravne osebe, če je taka možnost predvidena v veljavnih predpisih.
- (2) „Osebe s sedežem v Skupnosti“ pomeni:
- osebo, ki ima tam običajno prebivališče, če gre za fizično osebo,
- osebo, ki ima sedež registriran v Skupnosti, če gre za pravno osebo ali združenje oseb.
- (3) „Carinski organi“ pomeni organe, ki so med drugim pristojni za uveljavljanje carinskih predpisov.
- (4) „Carinski urad“ pomeni vsak urad, kjer je mogoče opraviti vse ali nekatere formalnosti, določene s carinskimi predpisi.
- (5) „Odločba“ pomeni upravni akt carinskih organov, s katerim le-ti v skladu s carinskimi predpisi odločijo o določeni zadevi, pri čemer ima to dejanje pravni učinek za eno ali več določenih ali določljivih oseb; ta izraz med drugim zajema tudi zavezujočo tarifno informacijo v smislu člena 12.
- (6) „Carinski status“ pomeni, da gre za skupnostno ali neskupnostno blago.
- (7) „Skupnostno blago“ pomeni blago, ki je:
- v celoti pridobljeno ali proizvedeno na carinskem območju Skupnosti po pogojih iz člena 23 in ne vsebuje blaga, uvoženega iz držav ali ozemelj, ki niso del carinskega območja Skupnosti,
- uvoženo iz držav ali ozemelj, ki niso del carinskega območja Skupnosti, in je sproščeno v prosti promet,
- pridobljeno ali proizvedeno na carinskem območju Skupnosti bodisi izključno iz blaga, navedenega v drugi alineji, bodisi iz blaga, navedenega v prvi in drugi alineji.
- (8) „Neskupnostno blago“ pomeni vse blago, razen naštetega v pododstavku 7.
- Skupnostno blago izgubi svoj status, ko dejansko zapusti carinsko območje Skupnosti, kar pa ne vpliva na člena 163 in 164.
- (9) „Carinski dolg“ pomeni obveznost, da oseba plača uvozne dajatve (carinski dolg pri uvozu) ali izvozne dajatve (carinski dolg pri izvozu) v višini, ki veljajo za določeno blago po veljavnih predpisih Skupnosti.
- (10) „Uvozne dajatve“ pomeni:
- carine in druge dajatve, ki imajo enak učinek kot carine, ki se plačujejo ob uvozu blaga,
- kmetijske prelevmane in druge uvozne dajatve, uvedene v okviru skupne kmetijske politike ali posebnih dogovorov, ki veljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.
- (11) „Izvozne dajatve“ pomeni:
- carine in druge dajatve, ki imajo enak učinek kot carine, ki se plačujejo pri izvozu blaga,
- kmetijske prelevmane in druge izvozne dajatve, uvedene v okviru skupne kmetijske politike ali posebnih dogovorov, ki veljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.
- (12) „Dolžnik“ pomeni osebo, ki je dolžna plačati carinski dolg.
- (13) „Carinski nadzor“ pomeni splošne ukrepe carinskih organov za zagotovitev spoštovanja carinskih predpisov, po potrebi pa tudi drugih predpisov, ki veljajo za blago, zavezano carinskemu nadzoru.
- (14) „Carinska kontrola“ pomeni izvajanje posameznih aktivnosti, kot so pregledovanje blaga, preverjanje obstoja in avtentičnosti dokumentov, pregledovanje poslovnih knjig podjetij in drugih evidenc, pregledovanje prevoznih sredstev, pregledovanje prtljage in drugih stvari, ki jih potniki nosijo s seboj ali na sebi, ter izvajanje uradnih preiskav in drugih podobnih dejanj za zagotovitev spoštovanja carinskih predpisov, po potrebi pa tudi drugih predpisov, ki veljajo za blago, zavezano carinskemu nadzoru.
- (15) „Carinsko dovoljena raba ali uporaba blaga“ pomeni:
- (a) vnos blaga v carinski postopek;
- (b) vnos blaga v prosto cono ali prosto skladišče;
- (c) ponovni izvoz blaga s carinskega območja Skupnosti;
- (d) uničenje blaga;
- (e) odstop blaga državni blagajni.
- (16) „Carinski postopek“ pomeni:
- (a) sprostitev v prosti promet;
- (b) tranzit;
- (c) carinsko skladiščenje;
- (d) aktivno oplemenitenje;
- (e) predelavo pod carinskim nadzorom;
- (f) začasni uvoz;
- (g) pasivno oplemenitenje;
- (h) izvoz.

- (17) „Carinska deklaracija“ pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način izrazi voljo dati blago v določen carinski postopek.
- (18) „Deklarant“ pomeni osebo, ki izdelava carinsko deklaracijo v svojem imenu, ali osebo, v imenu katere je izdelana carinska deklaracija.
- (19) „Predložitev blaga carini“ pomeni uradno obvestilo carinskemu organom, ki se opravi na predpisan način, da je blago prispelo k carinskemu uradu oziroma na drug kraj, ki so ga carinski organi določili oziroma odobrili.
- (20) „Prepustitev blaga“ pomeni dejanje, s katerim carinski organi prepustijo blago za namene, ki jih določa carinski postopek, v katerega je blago dano.
- (21) „Imetnik postopka“ pomeni osebo, v imenu katere je bila carinska deklaracija izdelana, ali osebo, na katero so bile prenesene pravice in obveznosti zgoraj omenjene osebe v zvezi z določenim carinskim postopkom.
- (22) „Imetnik dovoljenja“ pomeni osebo, ki je pridobila dovoljenje.
- (23) „Veljavni predpisi“ pomeni predpise Skupnosti ali nacionalne predpise.
- (24) „Postopek odbora“ pomeni postopek, ki je predviden ali omenjen v členu 249.

— posredno, pri čemer zastopnik nastopa v svojem imenu a za tuj račun.

Država članica lahko omeji pravico do vlaganja carinske deklaracije:

- preko neposrednega zastopnika, ali
- preko posrednega zastopnika,

s tem, da mora biti zastopnik carinski posrednik, ki opravlja svojo dejavnost na ozemlju tiste države.

3. Razen v primerih iz člena 64(2)(b) in (3) mora zastopnik imeti svoj sedež v Skupnosti.

4. Zastopnik mora izjaviti, da nastopa v imenu zastopane osebe, pojasniti ali gre za neposredno ali za posredno zastopanje, ter biti pooblaščen, da nastopa kot zastopnik.

Oseba, ki ne izjavi, da nastopa v tujem imenu ali za tuj račun, ali ki izjavi, da nastopa v tujem imenu in za tuj račun, pa ni pooblaščen, se šteje, da nastopa v svojem imenu in za svoj račun.

5. Carinski organi lahko od osebe, ki izjavi, da nastopa v tujem imenu in za tuj račun, zahtevajo dokazilo, da je pooblaščen, da nastopa kot zastopnik.

POGLAVJE 2

RAZNE SPLOŠNE DOLOČBE, KI SE NANAŠAJO ZLASTI NA PRAVICE IN OBVEZNOSTI OSEB GLEDE NA CARINSKE PREDPISE

Oddelek 1

Pravica do zastopanja

Člen 5

1. Pod pogoji iz člena 64(2) in ob upoštevanju določb, sprejetih v okviru člena 243(2)(b), lahko vsakdo imenuje zastopnika, ki zanj pri carinskih organih izvršuje opravila in formalnosti v skladu s carinskimi predpisi.

2. Tako zastopanje je lahko:

- neposredno, pri čemer zastopnik nastopa v tujem imenu in za tuj račun, ali

Oddelek 2

Odločbe o izvajanju carinskih predpisov

Člen 6

1. Če oseba zaprosi carinski organ za odločbo v zvezi z izvajanjem carinskih predpisov, mora predložiti vse podatke in dokumente, ki jih ta organ potrebuje za sprejem odločbe.

2. Taka odločba se sprejme in o njej obvesti vložnika v najkrajšem možnem času.

Če je zahtevek za odločbo podan pisno, carinski organ izda odločbo v roku, določenem v skladu z obstoječimi predpisi, ki začne teči od dneva prejema zahtevka. Vložnik mora biti o taki odločbi uradno pisno obveščen.

Če carinski organ tega roka ne more izpolniti, ga lahko prekorači. V tem primeru carinski organ pred potekom gornjega roka o tem seznaniti vložnika ter navede opravičljive razloge za podaljšanje roka za čas, ki ga potrebuje za odločitev o zahtevku.

3. Carinski organi morajo odločbe, ki jih sprejmejo pisno in s katerimi zavrnejo zahtevke ali pa so za naslovnika neugodne, ustrezno utemeljiti. Navedena mora biti pravica do pritožbe, predvidena v členu 243.

4. Lahko se predpiše, da prvi stavek odstavka 3 velja tudi za druge odločbe.

Člen 7

Sprejete odločbe carinski organi lahko izvršujejo takoj, razen v primerih, predvidenih v drugem pododstavku člena 244.

Člen 8

1. Odločba, ki je za udeleženca ugodna, se razveljavi, če je bila izdana na podlagi nepravilnih ali nepopolnih podatkov in:

- je vložnik vedel ali bi moral vedeti, da so bili podatki nepravilni ali nepopolni, in
- taka odločba ne bi mogla biti izdana na osnovi pravih ali popolnih podatkov.

2. Osebo, na katero se nanaša odločba, je treba o razveljavitvi uradno obvestiti.

3. Razveljavitev začne veljati na dan, ko je bila sprejeta odločba o razveljavitvi.

Člen 9

1. Odločba, ki je za udeleženca ugodna, se prekliče ali spremeni v primerih, ki niso naštet v členu 8, kadar ni bil ali ni več izpolnjen eden ali več pogojev za izdajo odločbe.

2. Odločba, ki je za udeleženca ugodna, se lahko prekliče, če oseba, na katero se nanaša, ne izpolni naloženih obveznosti.

3. Osebo, na katero se nanaša odločba, je treba o preklicu ali spremembi obvestiti.

4. Preklic ali sprememba odločbe začne veljati na dan obvestila. V izjemnih primerih pa lahko carinski organ zaradi upravičenih interesov osebe, na katero se odločba nanaša, odloži začetek veljavnosti preklica ali spremembe.

Člen 10

Člena 8 in 9 ne posegata v nacionalne predpise, ki določajo, da so odločbe neveljavne ali postanejo nične zaradi razlogov, ki niso povezani s carinskimi predpisi.

Oddelek 3

Informacije

Člen 11

1. Vsakdo lahko carinske organe prosi za informacije o izvajanju carinskih predpisov.

Tak zahtevek se lahko zavrne, če se ne nanaša na dejansko predvideni uvoz ali izvoz.

2. Vložnik dobi informacije brezplačno. Če pa ima carinski organ s tem stroške, zlasti zaradi analiz ali izvedenskega mnenja o blagu ali zaradi vračila blaga vložniku, se le-temu lahko zaračuna ustrezni znesek.

Člen 12

1. Na podlagi pisnega zahtevka carinski organi izdajo zavezujočo tarifno informacijo skladno s postopkom odbora.

2. Zavezujoča tarifna informacija zavezuje carinske organe v odnosu do imetnika informacije samo glede uvrstitve blaga v tarifo.

Zavezujoča tarifna informacija zavezuje carinski organ samo za blago, za katero so bile carinske formalnosti opravljene po dnevu, v katerem so izdali informacije.

3. Imetnik take informacije mora dokazati, da deklarirano blago v vseh pogledih ustreza blagu, opisanem v informaciji.

4. Zavezujoča tarifna informacija velja šest let od dneva izdaje. Z odstopanjem od člena 8 ta ni veljavna, kadar temelji na netočnih ali nepopolnih podatkih vložnika.

5. Zavezujoča tarifna informacija preneha veljati:

(a) kadar se sprejme uredba in informacija ni več v skladu s pravom, ki ga ta določa;

(b) kadar ni več v skladu s tolmačenjem ene od nomenklatur iz člena 20(6) bodisi na ravni Skupnosti, zaradi spremembe pojasnjevalnih opomb h kombinirani nomenklaturi ali sodbe Sodišča evropskih skupnosti, ali pa na mednarodni ravni zaradi mnenja o uvrstitvi blaga ali spremembe pojasnjevalnih opomb k nomenklaturi harmoniziranega sistema poimenovanj in šifrskih oznak blaga, ki jo je sprejel Svet za carinsko sodelovanje; v tem primeru je datum prenehanja veljavnosti

zavezujoče tarifne informacije datum objave naštetih ukrepov ali, v primeru mednarodnih ukrepov, datum objave sporočila Komisije v seriji „C“ *Uradnega lista Evropskih skupnosti*.

(c) če je imetnik obveščen o umiku, razveljavitvi ali spremembi.

6. Imetnik zavezujočo tarifno informacijo, ki preneha veljati v skladu z odstavkom 5(b) ali (c), lahko uporablja še šest mesecev od dneva objave ali obvestila, če je pred sprejetjem tega tarifnega ukrepa sklenil zavezujoče kupoprodajne pogodbe za določeno blago na podlagi take zavezujoče informacije. Pri izdelkih, za katere je potrebno pri opravljanju carinskih formalnosti predložiti uvozno oziroma izvozno potrdilo ali potrdilo o vnaprejšnji določitvi, pa se šestmesečni rok nadomesti z rokom veljavnosti potrdila.

V primeru iz odstavka 5(a) se v uredbi lahko določi rok za uporabo prejšnjega pododstavka.

7. Uvrstitev iz zavezujoče tarifne informacije se lahko v skladu s pogoji iz odstavka 6 uporabi samo za:

- določitev uvoznih in izvoznih dajatev,
- določitev višine izvoznih nadomestil in drugih zneskov, ki se v okviru skupne kmetijske politike podeljujejo za uvoz ali izvoz,
- uporabo uvoznega oziroma izvoznega potrdila ali potrdila o vnaprejšnji določitvi, ki se predložijo pri izvajanju formalnosti za sprejem carinske deklaracije določenega blaga, če so bila potrdila izdana na podlagi take informacije.

Poleg tega se v izjemnih primerih, ko je ogroženo nemoteno izvajanje postopkov, določenih v okviru skupne kmetijske politike, lahko v skladu s postopkom, določenim v členu 38 Uredbe (EGS) št. 136/66/EGS ⁽¹⁾ in v ustreznih členih drugih uredb o skupni ureditvi trgov, odloči za odstopanje od odstavka 6.

Oddelek 4

Druge določbe

Člen 13

Carinski organi lahko v skladu s pogoji iz veljavnih predpisov opravljajo vse domnevno potrebne kontrole, ki zagotavljajo pravilno izvajanje carinske zakonodaje.

⁽¹⁾ UL 172, 30.9.1966, str. 3025/66.

Člen 14

Z namenom izvajanja carinske zakonodaje vse osebe, ki so neposredno ali posredno udeležene v teh postopkih zaradi blagovne menjave, carinskim organom na njihovo zahtevo in do predpisanega roka predložijo vso dokumentacijo in podatke, ne glede na uporabljen nosilec, ter vso potrebno pomoč.

Člen 15

Vsi podatki, ki so zaupne narave ali so zaupno posredovani, veljajo za poslovno skrivnost. Carinski organi jih ne smejo razkriti brez izrecnega dovoljenja osebe ali organa, ki jih je predložil; posredovanje podatkov je dovoljeno, če so carinski organi pooblašteni ali dolžni to storiti v skladu z veljavnimi predpisi, zlasti s področja varovanja podatkov, ali v zvezi s sodnimi postopki.

Člen 16

Udeleženci, ne glede na uporabljen nosilec, hranijo dokumente iz člena 14 zaradi kontrole s strani carinskih organov v obdobju, ki je določeno v veljavnih predpisih, najmanj pa tri koledarska leta. Obdobje se začne šteti od konca leta, v katerem:

- (a) če gre za blago, ki je sproščeno v prosti promet v drugačnih okoliščinah, kot so navedene v (b), ali blago, deklarirano za izvoz, so bile sprejete deklaracije za sprostitev blaga v prosti promet ali za izvoz;
- (b) če gre za blago, sproščeno v prosti promet po znižani stopnji uvozne dajatve ali po stopnji nič zaradi njegove uporabe v posebne namene, blago ni več zavezano carinskemu nadzoru;
- (c) če gre za blago, ki je dano v drug carinski postopek, se zaključijo zadevni carinski postopek;
- (d) če gre za vnos blaga v prosto cono ali v prosto skladišče, blago zapusti zadevno podjetje.

Če carinski organi pri preverjanju carinskega dolga ugotovijo, da je treba neko računovodsko vknjižbo popraviti, se taki dokumenti hranijo dlje, kot določa prvi odstavek, in sicer toliko časa, da se vknjižba lahko popravi in preveri, kar pa ne posega v določbe drugega stavka člena 221(3).

Člen 17

Če carinska zakonodaja določa obdobja, datume ali roke za izvajanje zakonodaje, potem se tako obdobje podaljša oziroma

datum ali rok odloži samo, če zakonodaja to izrecno predvideva.

Člen 18

1. Vrednost ekuja v nacionalnih valutah, ki se uporablja v okviru carinske zakonodaje, se določa enkrat letno. Za preračun se uporabijo tečaji prvega delovnega dne v oktobru, veljati pa začnejo 1. januarja naslednjega koledarskega leta. Če tečaja za neko nacionalno valuto ni na voljo, se uporabi tečaj zadnjega dne, ki je bil objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

2. Če pa pride do spremembe bilateralnega centralnega tečaja ene ali več nacionalnih valut:

(a) med koledarskim letom, se za uvrstitev blaga v tarifo ter obračun carin in dajatev z enakim učinkom vrednost ekuja preračuna v nacionalne valute po spremenjenem tečaju. Ti tečaji začnejo veljati 10. dan od dneva, ko so na voljo.

(b) po prvem delovnem dnevu v oktobru, se za uvrstitev blaga v tarifo ter obračun carin in dajatev z enakim učinkom vrednost ekuja preračuna v nacionalne valute po spremenjenem tečaju in se uporablja, z odstopanjem od odstavka 1, vse naslednje koledarsko leto, razen če v tem obdobju ne pride do spremembe bilateralnega centralnega tečaja. V tem primeru velja pododstavek (a).

„Spremenjeni tečaj“ pomeni tečaj, ki je na voljo prvi dan po spremembi bilateralnega centralnega tečaja, če so taki tečaji na voljo za vse valute Skupnosti.

Člen 19

Po postopku Odbora se določi, v katerih primerih in pod kakšnimi pogoji se lahko izvajanje carinske zakonodaje poenostavi.

NASLOV II

ELEMENTI NA PODLAGI KATERIH SE UPORABLJAJO UVOZNE OZIROMA IZVOZNE DAJATVE TER DRUGI UKREPI, PREDPISANI ZA BLAGOVNO MENJAVO

POGLAVJE 1

CARINSKA TARIFA EVROPSKIH SKUPNOSTI IN TARIFNA UVRSTITEV

Člen 20

1. Carinska tarifa Evropskih skupnosti je podlaga za dajatve, ki so pri nastanku carinskega dolga zakonsko predpisane.

2. Ostali ukrepi, predpisani v določbah Skupnosti za posebna področja, ki se nanašajo na blagovno menjavo, se po potrebi uporabljajo glede na tarifno uvrstitev tega blaga.

3. Carinska tarifa Evropskih skupnosti vsebuje:

(a) kombinirano nomenklaturu blaga;

(b) druge nomenklature, ki v celoti ali delno temeljijo na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjujejo, uvedene z določbami Skupnosti, ki urejajo posebna področja, zaradi izvajanja tarifnih ukrepov, ki se nanašajo na blagovno menjavo;

(c) stopnje in druge podlage za izračun, ki običajno veljajo za blago, zajeto v kombinirani nomenklaturi, in sicer za:

— carine in

— kmetijske prelevmane in druge uvozne dajatve, določene v okviru skupne kmetijske politike ali posebnih dogovorov, ki veljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov;

(d) preferencialne tarifne ukrepe iz sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila z nekaterimi državami ali skupinami držav in ki predvidevajo podelitev preferencialne tarifne obravnave;

(e) preferencialne tarifne ukrepe, ki jih je Skupnost enostransko sprejela za nekatere države, skupine držav ali območja;

(f) avtonomne opustitvene ukrepe, ki predvidevajo zmanjšanje ali oprostitve uvoznih dajatev, ki se zaračunavajo za določeno blago;

(g) druge tarifne ukrepe, ki so predvideni po drugi zakonodaji Skupnosti.

4. Ukrepi iz odstavka 3(d), (e) in (f) se na deklarantovo zahtevo uporabijo namesto ukrepov iz pododstavka (c), kadar blago izpolnjuje pogoje, določene v prvoimenjenih ukrepih, kar

pa ne posega v predpise o pavšalni stopnji dajatev. Zahtevek se lahko vložijo naknadno, če so izpolnjeni vsi potrebni pogoji.

5. Kadar so ukrepi iz odstavka 3(d), (e) in (f) omejeni na določeno količino uvoza, se nehalo uporabljati:

- (a) v primeru tarifnih kvot, takoj ko je dosežena dogovorjena mejna količina uvoza;
- (b) v primeru tarifnih plafonov, z odločitvijo Komisije.

6. Tarifna uvrstitev blaga pomeni določitev, v skladu z veljavnimi predpisi:

- (a) podštevilke kombinirane nomenklature ali podštevilke katerekoli druge nomenklature iz odstavka 3(b); ali
- (b) podštevilke katerekoli druge nomenklature, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjuje in ki je uvedena z določbami Skupnosti, ki urejajo posebna področja, zaradi izvajanja ukrepov, ki se nanašajo na blagovno menjavo, in niso tarifni ukrepi,

v katero je treba uvrstiti omenjeno blago.

Člen 21

1. Za ugodnejšo tarifno obravnavo, ki jo lahko ima določeno blago zaradi svoje narave ali posebnega namena, veljajo pogoji, določeni skladno s postopkom Odbora. Kadar je potrebno dovoljenje, se uporabljata člena 86 in 87.

2. Za izvajanje odstavka 1 izraz „ugodnejša tarifna obravnava“ pomeni znižanje ali začasno opustitev uvozne dajatve iz člena 4(10) in to celo v okviru tarifne kvote.

POGLAVJE 2

POREKLO BLAGA

Oddelek 1

Nepreferencialno poreklo blaga

Člen 22

Členi 23 do 26 določajo nepreferencialno poreklo blaga za namen:

- (a) uporabe carinske tarife Evropskih skupnosti, razen ukrepov iz člena 20(3)(d) in (e);

- (b) uporabe drugih ukrepov kot so tarifni ukrepi, določenih s posebnimi določbami Skupnosti na področju blagovne menjave;

- (c) priprave in izdaje potrdil o poreklu.

Člen 23

1. Blago po poreklu iz določene države je blago, v celoti pridobljeno ali izdelano v tej državi.

2. Za blago, v celoti pridobljeno v določeni državi, se štejejo:

- (a) mineralni izdelki, pridobljeni v tej državi;
- (b) tam pridelani rastlinski izdelki;
- (c) tam skotene in vzrejene žive živali;
- (d) izdelki, pridobljeni iz živih, tam vzrejenih živali;
- (e) izdelki, tam pridobljeni z lovom ali ribolovom;
- (f) izdelki morskega ribolova in drugi izdelki iz morja, pridobljeni izven teritorialnih voda z ladjami, ki so vpisane ali registrirane v tej državi in plovejo pod njeno zastavo;
- (g) blago, pridobljeno na predelovalnih ladjah iz izdelkov v točki (f) po poreklu iz te države, če so te predelovalne ladje vpisane ali registrirane v tej državi in plovejo pod njeno zastavo;
- (h) izdelki, pridobljeni iz morskega dna ali slojev pod njim zunaj njihovih teritorialnih voda, pod pogojem, da ima ta država izključno pravico za izkoriščanje tega morskega dna ali sloja pod njim;
- (i) odpadki in ostanki, ki nastanejo pri proizvodnih postopkih, in blago, ki ni več v rabi, če je bilo zbrano v tej državi in ga je mogoče uporabiti zgolj za pridobivanje surovin;
- (j) blago, izdelano izključno iz blaga v točkah (a) do (i) ali iz njegovih derivatov, ne glede na stopnjo njihove obdelave.

3. Za izvajanje odstavka 2 zajema pojem „država“ tudi teritorialne vode te države.

Člen 24

Blago, ki je bilo proizvedeno v dveh ali več državah, se šteje za blago po poreklu iz tiste države, v kateri je bila, v za to

opremljenem podjetju, opravljena zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, in katere izid je izdelava novega proizvoda ali predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje.

Člen 25

S predelavo ali obdelavo, za katero se ugotovi ali za katero ugotovljena dejstva upravičujejo domnevo, da je bil njen edini namen izogibanje določbam, ki se v Skupnosti uporabljajo za blago določenih držav, se tako proizvedenemu blagu v nobenem primeru skladno s členom 24 ne more dodeliti poreklo države, kjer je bila ta predelava ali obdelava opravljena.

Člen 26

1. S carinsko zakonodajo ali drugimi posebnimi predpisi Skupnosti je mogoče predvideti, da je poreklo blaga treba dokazati s predložitvijo dokumenta.

2. Ne glede na predloženi dokument lahko carinski organi v primeru resnih dvomov zahtevajo predložitev vseh dodatnih dokazil, zato da se prepričajo, da navedeno poreklo resnično ustreza pravilom, določenim v zakonodaji Skupnosti na tem področju.

Oddelek 2

Preferencialno poreklo blaga

Člen 27

Pravila o preferencialnem poreklu določajo pogoje za pridobitev porekla blaga v zvezi z uporabo ukrepov iz člena 20(3)(d) ali (e).

Ta pravila so:

- (a) za blago, zajeto v sporazumih iz člena 20(3)(d), določena v teh sporazumih;
- (b) za blago, ki uživa ugodnosti preferencialnih tarifnih ukrepov iz člena 20(3)(e), določena skladno s postopkom odbora.

POGLAVJE 3

CARINSKA VREDNOST BLAGA

Člen 28

Določbe tega poglavja določajo carinsko vrednost za uporabo carinske tarife Evropskih Skupnosti in drugih ukrepov, kot so tarifni, določenih s posebnimi določbami Skupnosti na področju blagovne menjave.

Člen 29

1. Carinska vrednost uvoženega blaga je njegova transakcijska vrednost, to pomeni cena, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Skupnosti dejansko plačana ali ki jo je treba plačati, po potrebi po uskladitvi, opravljeni v skladu s členoma 32 in 33, če:

- (a) v zvezi s prepustitvijo ali uporabo blaga za kupca ne obstajajo nobene druge omejitve, razen tistih, ki

— jih nalaga ali zahteva zakon ali javni organi v Skupnosti,

— omejujejo geografsko območje, na katerem se blago lahko proda naprej

ali

— bistveno ne vplivajo na vrednost blaga;

- (b) prodaja ali cena ni predmet pogojev ali storitev, katerih vrednost se v zvezi z blagom, ki se vrednoti, ne more določiti;

- (c) noben del izkupička od vsake kasnejše ponovne prodaje, prepustitve ali uporabe blaga s strani kupca ne pripada neposredno ali posredno prodajalcu, razen če se lahko v skladu s členom 32 opravi ustrezna uskladitev; in

- (d) kupec in prodajalec nista povezana ali, v primeru, da sta povezana, če je transakcija vrednost v skladu z odstavkom 2 sprejemljiva za carinske namene;

- 2. (a) Pri ugotavljanju, ali je transakcijska vrednost sprejemljiva za izvajanje odstavka 1, dejstvo, da sta kupec in prodajalec povezana, samo po sebi še ne predstavlja zadostnega razloga, da bi se transakcijska vrednost štela za nesprejemljivo. Če je potrebno, se preverijo okoliščine, ki spremljajo prodajo, in sprejme transakcijska vrednost, če povezanost ni vplivala na ceno. Če imajo carinski organi na podlagi informacij, ki jih je zagotovil deklarant ali so jih pridobili iz drugih virov, razlog za domnevo, da je povezanost vplivala na ceno, deklaranta seznanijo z njihovimi razlogi in mu dajo zadostno možnost za odgovor. Na zahtevo deklaranta je treba razloge sporočiti pisno.

- (b) Pri prodaji med povezanimi osebami se transakcijska vrednost sprejme in blago ovrednoti v skladu z odstavkom 1, če deklarant dokaže, da je ta vrednost zelo blizu eni od naslednjih obstoječih vrednosti v istem ali skoraj istem času:

- (i) transakcijski vrednosti pri prodajah enakega ali podobnega blaga za izvoz v Skupnost med kupci in prodajalci, ki niso povezani na noben poseben način;
 - (ii) carinski vrednosti enakega ali podobnega blaga, kot je določena z izvajanjem člena 30(2)(c);
 - (iii) carinski vrednosti enakega ali podobnega blaga, kot je določena z uporabo člena 30(2)(d).
- (a) transakcijska vrednost enakega blaga, ki je bilo prodano za izvoz v Skupnost in izvoženo v istem ali približno istem času kot blago, ki ga je treba ovrednotiti;
 - (b) transakcijska vrednost podobnega blaga, ki je bilo prodano za izvoz v Skupnost in izvoženo v istem ali približno istem času kot blago, ki ga je treba ovrednotiti;
 - (c) vrednost na podlagi cene na enoto, po kateri se uvoženo blago ali uvoženo enako ali podobno blago v največji skupni količini proda v Skupnosti osebam, ki niso povezane s prodajalci;

Pri uporabi predhodnih meril je treba skrbno upoštevati prikazane razlike glede trgovinskih ravni, količin, elementov iz člena 32 in stroškov, ki jih nosi prodajalec pri prodaji nepovezanim kupcem, ne pa pri prodaji povezanim kupcem.

- (c) Merila iz točke (b) je treba uporabiti na pobudo deklaranta in zgolj zaradi primerjanja. Nadomestnih vrednosti se ne more določiti v skladu s to točko.
3. (a) Dejansko plačana ali plačljiva cena je celotno plačilo, ki ga kupec opravi ali mora opraviti prodajalcu ali v prodajalčevo korist za uvoženo blago in vključuje vsa plačila, ki jih kot pogoj za prodajo uvoženega blaga kupec opravi ali mora opraviti prodajalcu ali tretji osebi zaradi izpolnitve prodajalčeve obveznosti. Plačila ni treba nujno opraviti z gotovino. Lahko se opravi tudi z akreditivi ali s prenosnimi vrednostnimi papirji neposredno ali posredno.
- (d) izračunana vrednost, ki je enaka vsoti:
 - stroškov ali vrednosti materiala in operacij izdelave ali drugih operacij, ki so nastali pri proizvodnji uvoženega blaga,
 - zneska dobička in splošnih stroškov, ki ustreza znesku, ki ga proizvajalci države izvoza ob izvozu v Skupnost običajno določijo pri prodaji blaga enake vrste ali narave kot je blago, ki ga je treba ovrednotiti,
 - stroškov ali vrednosti postavk iz člena 32(1)(e).
3. Dodatni pogoji in podrobnosti za uporabo odstavka 2 se določijo po postopku odbora.

Člen 31

- (b) Dejavnosti, vključno s tistimi, ki se nanašajo na trženje, ki jih kupec izvaja za svoj račun, se razen tistih, za katere je v členu 32 predvidena uskladitev, ne štejejo za posredno plačilo prodajalcu, tudi če se lahko štejejo kot korist za prodajalca ali jih je kupec opravil v dogovoru z njim; njihovi stroški se pri določanju carinske vrednosti uvoženega blaga ne prištevajo dejansko plačani ali plačljivi ceni.

Člen 30

1. Če carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo člena 29, je treba po vrstnem redu uporabiti točke (a), (b), (c) in (d) odstavka 2 in sicer v skladu s prvo ustrežno točko, ki omogoča njeno določitev, razen če je treba točki (c) in (d) na zahtevo deklaranta uporabiti v obratnem vrstnem redu; zgolj takrat, ko te carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo določene točke, je dovoljeno uporabiti točko, ki tej neposredno sledi po vrstnem redu, določenem v tem odstavku.

2. Carinske vrednosti, določene z uporabo tega člena, so naslednje:

1. Če carinske vrednosti uvoženega blaga ni mogoče določiti z uporabo členov 29 in 30, se ta na podlagi razpoložljivih podatkov v Skupnosti določijo z ustreznimi metodami, ki so skladne z načeli in splošnimi določbami:
- sporazuma o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini,
 - člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini,
 - z določbami tega poglavja.
2. Carinska vrednost, določena z uporabo odstavka 1, ne temelji na:
- (a) prodajni ceni, ki jo ima blago, izdelano v Skupnosti, v Skupnosti;
 - (b) sistemu, po katerem se za carinske namene upošteva višja od dveh možnih vrednosti;

- (c) ceni blaga na notranjem trgu države izvoza;
- (d) drugih proizvodnih stroških, kot so izračunane vrednosti, ki so bile določene za enako ali podobno blago v skladu s členom 30(2)(d);
- (e) cenah za izvoz v državo, ki ne sestavlja carinskega območja Skupnosti;
- (f) najnižjih carinskih vrednostih; ali
- (g) poljubnih ali fiktivnih vrednostih.
- (e) (i) stroške prevoza in zavarovanja za uvoženo blago, in
- (ii) stroške natovarjanja in manipulativne stroške, povezane s prevozom uvoženega blaga,
- do kraja vnosa blaga na carinsko območje Skupnosti.

2. Vsak pribitek k dejansko plačani ali plačljivi ceni se z uporabo tega člena opravi izključno na podlagi objektivnih in določljivih podatkov.

3. Pri določanju carinske vrednosti se k dejansko plačani ali plačljivi ceni ne sme dodati noben pribitek, razen tistih, ki so predvideni v tem členu.

4. Za izvajanje tega poglavja pomeni nakupna provizija zneske, ki jih uvoznik plača svojemu zastopniku, zato da ga ta zastopa pri nakupu vrednotenega blaga.

5. Ne glede na odstavek 1(c):

1. Pri določanju carinske vrednosti z uporabo člena 29 je treba dejansko plačani ali plačljivi ceni za uvoženo blago prišteti:
- (a) naslednje stroške, kolikor jih nosi kupec, vendar niso bili zajeti v dejansko plačani ali plačljivi ceni za blago:
- (i) provizijo in stroške posredništva, razen nakupnih provizij;
- (ii) stroške zabojnikov, ki se za carinske namene štejejo za celoto z blagom;
- (iii) stroške embalaže, ki vključujejo tako delo kot material;
- (b) ustrezno porazdeljeno vrednost naslednjih proizvodov in storitev, ki jih zagotovi kupec neposredno ali posredno, brezplačno ali po znižani ceni in se uporabijo za izdelavo in prodajo za izvoz uvoženega blaga, kolikor ta vrednost ni bila vključena v dejansko plačano ali plačljivo ceno:
- (i) materialov, sestavnih delov ter podobnih delov in elementov, vsebovanih v uvoženem blagu;
- (ii) orodij, matric, kalupov in podobnih predmetov, uporabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga;
- (iii) materialov, porabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga;
- (iv) tehnologij, storitev razvoja, osnutkov, načrtov in skic, ki so bili opravljeni izven območja Skupnosti in so potrebni za proizvodnjo uvoženega blaga;
- (c) avtorske honorarje in licenčnine za vrednoteno blago, ki jih mora kupec plačati neposredno ali posredno kot pogoj za prodajo vrednotenega blaga, kolikor ti avtorski honorarji in licenčnine niso bili vključeni v dejansko plačano ali plačljivo ceno;
- (d) vrednost vsakršnih izkupičkov iz vsake ponovne prodaje, prepusitve ali kasnejše uporabe uvoženega blaga, ki gredo neposredno ali posredno v dobro prodajalca;
- (a) se pri določanju carinske vrednosti stroški za pridobitev pravice za reprodukcijo uvoženega blaga v Skupnosti ne prištejejo k dejansko plačani ali plačljivi ceni za uvoženo blago; in
- (b) se plačila kupca za pridobitev pravice razširjanja ali ponovne prodaje uvoženega blaga k dejansko plačani ali plačljivi ceni za uvoženo blago ne prištejejo, če ta plačila ne predstavljajo pogoja za prodajo uvoženega blaga za izvoz v Skupnost.

Člen 33

1. Če so izkazani ločeno od dejansko plačane ali plačljive cene za uvoženo blago, carinska vrednost ne vključuje naslednjega:

- (a) prevoznih stroškov blaga po prispetju na kraj vnosa na carinsko območje Skupnosti;
- (b) stroškov za gradbena, postavitvena, montažna, vzdrževalna dela ali tehnično pomoč, ki se na uvoženem blagu, kot so industrijske naprave, stroji ali oprema, opravijo po uvozu;
- (c) zneskov obresti skladno s finančnim dogovorom, ki ga je sklenil kupec v zvezi z nakupom uvoženega blaga, ne glede na to ali je financiranje zagotovil prodajalec ali druga oseba, če je bil finančni dogovor sklenjen v pisni obliki in če kupec na zahtevo dokaže, da:

- se tovrstno blago dejansko prodaja po ceni, ki je bila deklarirana kot dejansko plačana ali plačljiva cena; in
 - da zahtevana obrestna mera ne presega običajnih obrestnih mer za tovrstne transakcije v v državi, v kateri je in v času, ko je bilo financiranje zagotovljeno;
- (d) stroškov za pridobitev pravice razmnoževanja uvoženega blaga v Skupnosti;
- (e) nakupnih provizij;
- (f) uvoznih dajatev ali drugih dajatev, ki jih je treba v Skupnosti plačati zaradi uvoza ali prodaje blaga.

Člen 34

Skladno s postopkom odbora se lahko predvidijo posebna pravila za določitev carinske vrednosti nosilcev podatkov, ki so namenjeni za uporabo v napravah za izmenjavo podatkov in vsebujejo podatke ali programska navodila.

Člen 35

Če so elementi za določitev carinske vrednosti blaga izraženi v drugi valuti, kot je valuta države članice, v kateri se opravi

vrednotenje blaga, se mora uporabiti menjalni tečaj, ki so ga pravilno objavili pristojni organi zadevne države članice.

Takšen menjalni tečaj na čimbolj učinkovit način izraža tekočo vrednost te valute v trgovinskih poslih, izraženo v valuti zadevne države članice, in se uporablja v obdobju, določenem skladno s postopkom odbora.

Če takšen tečaj ni bil določen, se menjalni tečaj, ki ga je treba uporabiti, določi skladno s postopkom odbora.

Člen 36

1. Določbe tega poglavja ne vplivajo na posebne določbe o določanju carinske vrednosti blaga, ki se potem, ko mu je bila dodeljena druga carinsko dovoljena raba ali uporaba, sprostijo v prosti promet.

2. Z odstopanjem od členov 29, 30 in 31 se lahko carinska vrednost pokvarljivega blaga, ki se običajno dobavi v okviru komisijske prodaje, na zahtevo deklaranta določi po poenostavljenih pravilih, ki se skladno s postopkom odbora določijo za celotno Skupnost.

NASLOV III

DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE SKUPNOSTI, DOKLER NE PRIDOBIMO ENE OD CARINSKO DOVOLJENIH RAB ALI UPORAB

POGLAVJE I

VNOS BLAGA NA CARINSKO OBMOČJE SKUPNOSTI

Člen 37

1. Blago, ki je vneseno na carinsko območje Skupnosti, je od trenutka vnosa predmet carinskega nadzora. Skladno z veljavnimi določbami je lahko predmet kontrole s strani carinskih organov.

2. Blago ostane pod carinskim nadzorom tako dolgo, dokler se ne določi carinski status blaga in, če gre za blago, ki ni skupnostno, brez vpliva na člen 82(1), do trenutka zamenjave carinskega statusa ali vnosa v prosto cono ali prosto skladišče, oziroma do njegovega ponovnega izvoza ali uničenja v skladu s členom 182.

Člen 38

1. Blago, vneseno na carinsko območje Skupnosti, mora tisti, ki ga vnese, nemudoma in po potrebi po prometni poti, ki jo

določijo carinski organi, in skladno s podrobnostmi, ki jih te določijo, prepeljati:

- (a) do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi, ali na vsak drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo ti organi; ali
- (b) v prosto cono, če se mora vnos blaga v to prosto cono opraviti neposredno:
 - po morju ali zraku ali
 - po kopnem, ne da bi prečkalo drugi del carinskega območja Skupnosti, če gre za prosto cono, ki se nahaja tik ob kopenski meji med državo članico in tretjo državo.

2. Vsaka oseba, ki prevzame prevoz blaga po vnosu na carinsko območje Skupnosti, predvsem zaradi pretovarjanja, postane odgovorna za izpolnitev obveznosti iz odstavka 1.

3. Z blagom, vnesenim na carinsko območje Skupnosti, je izenačeno blago, ki je lahko, kljub temu, da se nahaja še izven tega območja, predmet kontrole carinskega organa države članice na podlagi veljavnih določb, predvsem pa na podlagi sklenjenega sporazuma med to državo članico in tretjo državo.

4. Odstavek 1(a) ne ovira uporabe veljavnih določb s področja turističnega, maloobmejnega, poštnega ali gospodarsko nepomembnega prometa, če s tem ni ogroženo izvajanje carinskega nadzora in možnost carinske kontrole.

5. Odstavki 1 do 4 in členi 39 do 53 se ne uporabljajo za blago, ki je začasno zapustilo carinsko območje Skupnosti in se prevaža med dvema krajema na tem območju po morju ali zraku, če prevoz poteka neposredno v linijskem zračnem ali ladijskem prometu brez pristanka izven carinskega območja Skupnosti.

Ta določba se ne uporablja za blago, naloženo v pristaniščih ali letališčih tretjih držav ali prostih pristaniščih.

6. Odstavek 1 se ne uporablja za blago, ki se nahaja na krovu ladij ali letal, ki plovejo po teritorialnih vodah držav članic ali letijo skozi njihov zračni prostor in se namembno pristanišče ali letališče ne nahaja na ozemlju teh držav članic.

Člen 39

1. Če se zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile obveznost iz člena 38(1) ne more izpolniti, mora oseba, ki bi to obveznost morala izpolniti, ali vsaka druga oseba, ki ravna namesto nje, nemudoma obvestiti carinske organe o nastali situaciji. Če te nepredvidljive okoliščine ali višja sila niso povzročile popolne izgube blaga, je treba carinskim organom poleg tega sporočiti natančen kraj, kjer se to blago nahaja.

2. Če je bila ladja ali zrakoplov iz člena 38(6) zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile prisiljena pristati ali se začasno zadrževati na carinskem območju Skupnosti in ni bilo mogoče izpolniti obveznosti iz člena 38(1), oseba, ki je to ladjo ali zrakoplov vnesla na to carinsko območje, ali vsaka druga oseba, ki ravna namesto nje, nemudoma obvesti carinske organe o nastali situaciji.

3. Carinski organi določijo, katere ukrepe je treba sprejeti, zato da se omogoči carinski nadzor nad blagom iz odstavka 1 kot tudi nad blagom na krovu ladje ali zrakoplova skladno z odstavkom 2 in po potrebi zagotovi poznejši prevoz blaga do carinskega urada ali na vsak drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo carinski organi.

POGLAVJE 2

PREDLOŽITEV BLAGA CARINI

Člen 40

Blago, ki ob uporabi člena 38(1)(a) prispe na carinski urad ali na vsak drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo carinski organi, mora carini predložiti oseba, ki je to blago vnesla na carinsko območje Skupnosti, ali po potrebi oseba, ki po vnosu blaga prevzame prevoz tega blaga.

Člen 41

Člen 40 ne ovira uporabe veljavnih določb za blago:

- (a) ki ga prevažajo potniki;
- (b) dano v carinski postopek ni pa bilo predloženo carini.

Člen 42

Potem, ko je predloženo carini se lahko blago zaradi pridobitve carinsko dovoljene rabe ali uporabe z dovoljenjem carinskih organov pregleda ali se vzamejo njegovi vzorci.

POGLAVJE 3

SKUPNA DEKLARACIJA IN RAZTOVARJANJE BLAGA, PREDLOŽENEGA CARINI

Člen 43

Ob upoštevanju člena 45 mora biti blago, predloženo carini v skladu s členom 40, zajeto v skupni deklaraciji.

Skupno deklaracijo je treba vložiti takoj po predložitvi blaga carini. Vendar lahko carinski organi za njeno vložitev določijo rok, ki poteče najpozneje prvi delovni dan po dnevu predložitve blaga carini.

Člen 44

1. Skupna deklaracija mora biti izpolnjena na obrazcu skladno z vzorcem, ki ga določijo carinski organi. Vendar lahko carinski organi dopustijo, da se kot skupna deklaracija uporabi vsak trgovski ali upravni dokument, ki vsebuje potrebne navedbe za prepoznavanje blaga.

2. Skupno deklaracijo vložiti:

- (a) oseba, ki je vnesla blago na carinsko območje Skupnosti, ali po potrebi oseba, ki po vnosu prevzame prevoz tega blaga; ali
- (b) oseba, v imenu katere sta nastopali osebi iz točke (a).

Člen 45

Brez vpliva na veljavne določbe za blago, ki ga uvažajo potniki, in poštne pošiljke (pisma in poštni paketi), lahko carinski organi opustijo zahtevo vložitve skupne deklaracije, če to ne ogroža izvajanja carinskega nadzora nad blagom in so se za to blago pred potekom roka iz člena 43 opravile formalnosti zaradi pridobitve carinsko dovoljene rabe ali uporabe.

Člen 46

1. Blago se lahko s prevoznega sredstva, na katerem se nahaja, raztovori ali pretovori zgolj z dovoljenjem carinskih organov na krajih, ki jih določijo ali odobrijo ti organi.

To dovoljenje pa ni potrebno, če je takojšnje razkladanje vsega ali dela blaga potrebno zaradi neposredne nevarnosti. V takih primerih je treba nemudoma obvestiti carinske organe.

2. Carinski organi lahko zaradi zagotavljanja kontrole blaga in prevoznega sredstva, na katerem se blago nahaja, kadarkoli zahtevajo razkladanje in razpakiranje blaga.

Člen 47

Blaga se brez dovoljenja carinskih organov ne sme odstraniti z mesta, na katero je bilo prvotno vneseno.

POGLAVJE 4

OBVEZNOST DODELITVE CARINSKO DOVOLJENE RABE ALI UPORABE ZA BLAGO, PREDLOŽENO CARINI

Člen 48

Neskupnostno blago predloženo carini, mora pridobiti eno od carinsko dovoljenih rab ali uporab, dopustnih za takšno blago.

Člen 49

1. Če je bila za blago vložena skupna deklaracija, morajo biti formalnosti za pridobitev ene od carinsko dovoljenih rab ali uporab

izpolnjene v naslednjih rokih:

- (a) petinštirideset dni od dneva vložitve skupne deklaracije za blago, ki se prevaža po morju;
- (b) dvajset dni od dneva vložitve skupne deklaracije za blago, ki se prevaža drugače kot po morju;

2. Če to upravičujejo okoliščine, lahko carinski organi določijo krajši rok ali dovolijo podaljšanje rokov iz odstavka 1. To podaljšanje pa ne sme preseči dejanskih potreb, ki jih upravičujejo okoliščine.

POGLAVJE 5

ZAČASNA HRAMBA BLAGA

Člen 50

Do pridobitve ene od carinsko dovoljenih rab ali uporab dobi blago, predloženo carini, takoj po predložitvi status blaga v začasni hrambi. To blago se v nadaljevanju imenuje „blago v začasni hrambi“.

Člen 51

1. Blago v začasni hrambi se sme zadrževati samo na krajih in pod pogoji, ki jih odobrijo in določijo carinski organi.

2. Carinski organi lahko zahtevajo, da oseba, pri kateri se blago nahaja, predloži zavarovanje, zato, da se zagotovi plačilo vsakršnega carinskega dolga, ki bi lahko nastal v skladu s členom 203 ali 204.

Člen 52

Brez vpliva na člen 42 je lahko blago v začasni hrambi predmet samo tistih ravnanj, ki so namenjena njegovi ohranitvi v nespremenjenem stanju, pri čemer se ne sme spremeniti njegov izgled ali tehnične lastnosti.

Člen 53

1. Carinski organi nemudoma sprejmejo vse potrebne ukrepe, vključno s prodajo blaga, zato da uredijo položaj blaga, za katero se formalnosti za pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe niso začele v rokih, določenih skladno s členom 49.

2. Carinski organi lahko na tveganje in stroške osebe, pri kateri se blago nahaja, določijo, da se to blago do ureditve njegovega položaja prenese na poseben kraj, ki je pod njihovim nadzorom.

POGLAVJE 6

**DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA NESKUPNOSTNO BLAGO,
KI SE JE GIBALO V TRANZITNEM POSTOPKU**

Člen 54

Razen odstavka 1(a) se člen 38 kakor tudi členi 39 do 53 ne uporabljajo ob vnosu blaga na carinsko območje Skupnosti, ki je že bilo dano v tranzitni postopek.

Člen 55

Takoj ko je neskupnostno blago, ki se je gibalo v tranzitnem postopku, prispelo na cilj na carinskem območju Skupnosti in bilo predloženo carini skladno z veljavnimi določbami na področju tranzita, se uporabljajo določbe členov 43 do 53.

POGLAVJE 7

DRUGE DOLOČBE

Člen 56

Če to zahtevajo okoliščine, lahko carinski organi blago, predloženo carini, uničijo. Carinski organi o tem obvestijo imetnika tega blaga. Stroški, ki nastanejo pri uničenju blaga, bremenijo imetnika blaga.

Člen 57

Če carinski organi ugotovijo, da je bilo blago nezakonito vneseno na carinsko območje Skupnosti ali da je bilo umaknjeno izpod carinskega nadzora, sprejmejo vse potrebne ukrepe, vključno s prodajo blaga, za ureditev položaja blaga.

NASLOV IV

CARINSKO DOVOLJENE RABE ALI UPORABE BLAGA

POGLAVJE I

SPLOŠNI PREDPISI

Člen 58

1. Če ni določeno drugače, lahko blago ne glede na svojo naravo, količino, poreklo, izvor ali namen ob upoštevanju določenih pogojev kadarkoli pridobi kakršnokoli carinsko dovoljeno rabo ali uporabo.

2. Odstavek 1 ne ovira uporabe prepovedi ali omejitev, upravičenih iz razlogov javne morale, javnega reda, javne varnosti, varstva zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva narodnega bogastva umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti ali varstva industrijske in poslovne lastnine.

POGLAVJE 2

CARINSKI POSTOPKI

Oddelek 1

Vnos blaga v carinski postopek

Člen 59

1. Za vsako blago, ki naj bi bilo dano v carinski postopek, je treba vložiti deklaracijo za ta carinski postopek.

2. Skupnostno blago, ki je bilo deklarirano za izvoz, pasivno oplemenitenje, tranzitni postopek ali za postopek carinskega skladiščenja, se nahaja pod carinskim nadzorom od trenutka sprejema carinske deklaracije do iznosa blaga s carinskega območja Skupnosti, uničenja ali razveljavitve carinske deklaracije.

Člen 60

V kolikor carinska zakonodaja Skupnosti ne vsebuje pravil na tem področju, države članice določijo pristojnost različnih carinskih uradov na njihovem območju, ob upoštevanju, če je potrebno, narave blaga in carinskega postopka, v katerega bo dano.

Člen 61

Carinska deklaracija se odda:

- (a) pisno;
- (b) ali z uporabo sistema računalniške izmenjave podatkov, če je ta uporaba predvidena v določbah, sprejetih skladno s postopkom odbora, ali če to dovolijo carinski organi;
- (c) ali ustno ali z vsakim drugim dejanjem, s katerim imenik tega blaga izrazi pripravljenost, da se blago da v carinski postopek, če je takšna možnost predvidena v določbah, sprejetih skladno s postopkom odbora.

A. Pisne deklaracije**Člen 65**

Deklarantu se na njegovo zahtevo dovoli, da popravi eno ali več navedb v deklaraciji, potem ko so jo sprejeli carinski organi. Popravek ne sme imeti za posledico, da bi se deklaracija nanašala na drugo blago, kot ga je prvotno zajemala.

I. Običajni postopek

Vendar se ne sme dovoliti noben popravek več, če se to zahteva potem, ko so carinski organi:

Člen 62

1. Pisne deklaracije je treba izdelati na obrazcu, ki ustreza uradnemu vzorcu, predvidenemu v ta namen. Deklaracije morajo biti podpisane in vsebovati vse navedbe, ki so potrebne za uporabo določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.

(a) seznanili deklaranta o tem, da bodo pregledali blago; ali

(b) ugotovili, da zadevne navedbe niso točne; ali

(c) blago prepustili.

2. Deklaraciji je treba priložiti vse dokumente, ki so potrebni zaradi uporabe določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.

Člen 66

1. Carinski organi na zahtevo deklaranta razveljavijo že sprejeto deklaracijo, če deklarant dokaže, da je bilo blago pomotoma deklarirano za carinski postopek, ki je naveden v tej deklaraciji, ali da zaradi posebnih okoliščin vnos blaga v carinski postopek, za katerega je bilo deklarirano, ni več upravičen.

Člen 63

Deklaracije, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 62, carinski organi nemudoma sprejmejo, če je sicer blago, na katero se nanašajo, predloženo carini.

Če pa so carinski organi deklaranta seznanili o tem, da bodo opravili pregled blaga, se lahko zahtevke za razveljavitev deklaracije sprejme šele po opravljenem pregledu.

Člen 64

1. Ob upoštevanju člena 5 lahko carinsko deklaracijo izdela vsaka oseba, ki lahko sama ali preko druge osebe pristojni carinski službi predloži zadevno blago in vse dokumente, potrebne zaradi uporabe določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.

2. Deklaracijo je po odobritvi prepustitve blaga mogoče razveljaviti zgolj v primerih, določenih skladno s postopkom odbora.

3. Razveljavitev deklaracije ne vpliva na uporabo veljavnih kazenskih določb.

Člen 67

2. Vendar:

(a) če s sprejemom carinske deklaracije za določeno osebo nastane posebne obveznosti, mora deklaracijo izdelati ta oseba ali pa se mora ta vložiti za njen račun;

(b) mora imeti deklarant sedež v Skupnosti.

Pogoj sedeža v Skupnosti pa ne velja za osebe, ki:

- vložijo deklaracijo za tranzitni postopek ali začasni uvoz,
- priložnostno deklarirajo blago, če carinski organi menijo, da je to upravičeno.

3. Določbe odstavka 2(b) ne ovirajo uporabe bilateralnih sporazumov, sklenjenih med državami članicami in tretjimi državami, ali običajne prakse s podobnim učinkom, ki državljanom teh držav ob upoštevanju vzajemnosti dovoljujejo izdelavo carinskih deklaracij na območju zadevnih držav članic.

Če ni izrecno določeno drugače, je treba za uporabo vseh določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago deklarirano, upoštevati datum sprejema deklaracije s strani carinskih organov.

Člen 68

Carinski organi lahko zaradi preverjanja sprejetih deklaracij:

(a) preverijo dokumente, ki se nanašajo na deklaracijo, in dokumente, ki so ji priloženi. Carinski organi lahko od deklaranta zahtevajo, da jim predloži dodatne dokumente zaradi preverjanja točnosti navedb v deklaraciji;

(b) pregledajo blago in po potrebi vzamejo vzorce blaga zaradi analize ali podrobnega preverjanja.

Člen 69

1. Prevoz blaga do kraja pregleda blaga in morebitnega odvzema vzorcev ter vsa za pregled in odvzem vzorcev potrebna ravnanja opravi deklarant ali pa se opravijo na njegovo odgovornost. Nastale stroške nosi deklarant.

2. Deklarant ima pravico prisostvovati pregledu blaga in morebitnemu odvzemu vzorcev. Če carinski organi menijo, da je to koristno, od deklaranta zahtevajo, da je pri pregledu blaga ali odvzemu vzorcev prisoten sam ali njegov zastopnik, zato da jim na ta način zagotovi potrebno pomoč za lažje izvajanje tega pregleda ali odvzema vzorcev.

3. Odvzem vzorcev, ki ga opravijo carinski organi skladno z veljavnimi določbami, upravne organe ne zavezuje k plačilu odškodnine, vendar ti nosijo stroške analize ali preverjanja.

Člen 70

1. Če se pregled opravi le na delu blaga, ki je predmet iste deklaracije, veljajo rezultati pregleda za vse blago v tej deklaraciji.

Vendar lahko deklarant zahteva dodatni pregled blaga, če ocenjuje, da rezultati delnega pregleda ne veljajo za ostalo deklarirano blago.

2. Če vsebuje obrazec deklaracije več postavk blaga, se za izvajanje odstavka 1 navedbe za vsako postavko blaga štejejo za samostojno deklaracijo.

Člen 71

1. Rezultati preverjanja deklaracije služijo kot podlaga za uporabo določb o carinskem postopku, v katerega je dano blago.

2. Če se deklaracija ne preveri, se določbe odstavka 1 uporabijo na podlagi navedb v deklaraciji.

Člen 72

1. Carinski organi sprejmejo ukrepe, ki omogočajo prepoznavanje blaga, če je to prepoznavanje potrebno za zagotavljanje upoštevanja pogojev carinskega postopka, za katerega je bilo to blago deklarirano.

2. Sredstva za prepoznavanje, nameščena na blagu ali prevoznih sredstvih, smejo odstraniti ali uničiti zgolj carinski organi ali kdo

drug z njihovim dovoljenjem, razen če je zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile odstranitev ali uničenje bistvenega pomena za zaščito blaga ali prevoznih sredstev.

Člen 73

1. Carinski organi brez vpliva na člen 74 dovolijo prepustitev blaga takoj po preverjanju navedb v deklaraciji ali sprejemu navedb brez preverjanja, če so pogoji za vnos v zadevni postopek izpolnjeni in če za blago ne veljajo ukrepi prepovedi ali omejitev. Enako velja tudi v primeru, ko se preverjanje ne more zaključiti v ustreznih rokih in prisotnost blaga za preverjanje ni več potrebna.

2. Prepustitev se za vse blago, ki je predmet iste deklaracije, odobri naenkrat.

Če vsebuje obrazec deklaracije več postavk blaga, se za izvajanje tega odstavka navedbe za vsako postavko blaga štejejo za samostojno deklaracijo.

Člen 74

1. Če sprejem carinske deklaracije povzroči nastanek carinskega dolga, se sme blago, ki je predmet te deklaracije, prepustiti samo po plačilu zneska carinskega dolga ali njegovem zavarovanju. Vendar ta določba, brez vpliva na odstavek 2, ne velja za postopek začasnega uvoza ob delni oprostitvi uvoznih dajatev.

2. Če carinski organi ob uporabi določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano, zahtevajo predložitev zavarovanja, se sme blago v ta postopek prepustiti šele po predložitvi zavarovanja.

Člen 75

Vsi potrebni ukrepi, vključno z odvzemom in prodajo, se sprejmejo za ureditev položaja blaga:

(a) ki ga ni bilo mogoče prepustiti:

- ker ga v roku, ki so ga predpisali carinski organi, ni bilo mogoče pregledati ali pregleda ni bilo mogoče nadaljevati zaradi razlogov, ki jih gre pripisati deklarantu, ali
- ker niso bili predloženi dokumenti, od katerih je odvisen vnos blaga v zadevni carinski postopek, ali
- ker uvozne oziroma izvozne dajatve, ki bi morale biti plačane ali zavarovane, v predpisanih rokih niso bile plačane ali zavarovane, ali

- ker zanj veljajo ukrepi prepovedi ali omejitev;
- (b) ki v ustreznem roku po prepustitvi ni bilo odstranjeno.

kakršenkoli drug način skladno s členom 61(c), se smiselno in brez vpliva na tam navedena načela uporabljajo določbe členov 62 do 76.

II. Poenostavljeni postopki

Člen 76

1. Da bi izvajanje formalnosti in postopkov čim bolj poenostavili in zagotovili pravilnost izvajanja operacij, carinski organi dovolijo pod pogoji, določenimi skladno s postopkom odbora, da

- (a) deklaracija iz člena 62 ne vsebuje nekaterih navedb iz odstavka 1 tega člena ali da ji niso priloženi nekateri dokumenti iz odstavka 2 tega člena;
- (b) se namesto deklaracije iz člena 62 vloži trgovinski ali upravni dokument, kateremu je priložen zahtevek za vnos blaga v zadevni postopek;
- (c) se deklariranje blaga za zadevni postopek opravi z vpisom blaga v evidence; v tem primeru lahko carinski organi deklaranta oprostijo predložitve blaga carini.

Poenostavljena deklaracija, trgovinski ali upravni dokumenti ali vpis v evidence morajo vsebovati vsaj tiste navedbe, ki so potrebne za prepoznavanje blaga. Vpis v evidence mora vsebovati tudi datum, ko je bil vpis opravljen.

2. Razen v primerih, ki se določijo skladno s postopkom odbora, je deklarant dolžan predložiti dopolnilno deklaracijo, ki je lahko splošne, periodične ali zbirne narave.

3. Dopolnilne deklaracije tvorijo skupaj s poenostavljenimi deklaracijami iz odstavka 1(a), (b) in (c) enotno in nedeljivo listino, ki začne veljati z dnevom sprejema poenostavljenih deklaracij; v primerih iz odstavka 1(c) ima vpis v evidence isti pravni učinek kot sprejem deklaracije iz člena 62.

4. Posebni poenostavljeni postopki za skupnostni tranzitni postopek se določijo skladno s postopkom odbora.

B. Druge deklaracije

Člen 77

Če se carinska deklaracija vloži z uporabo sistema računalniške izmenjave podatkov skladno s členom 61(b), ustno ali na

C. Naknadno preverjanje deklaracij

Člen 78

1. Carinski organi lahko po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta, po odobritvi prepustitve blaga, deklaracije ponovno pregledajo.

2. Carinski organi lahko po prepustitvi blaga preverijo poslovne dokumente in podatke, ki se nanašajo na uvozne ali izvozne operacije v zvezi z zadevnim blagom ali na kasnejše trgovske posle z istim blagom, da se prepričajo o točnosti navedb v deklaraciji. Ta preverjanja se lahko izvajajo pri deklarantu, vseh osebah, ki so s poslovnega vidika neposredno ali posredno udeležene v navedenih operacijah, in vseh drugih osebah, ki iz poslovnih razlogov razpolagajo s temi dokumenti in podatki. Ti organi lahko tudi pregledajo blago, če je to še mogoče predložiti.

3. Če se pri ponovnem pregledu deklaracije ali naknadnih preverjanjih izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, carinski organi ob upoštevanju vseh sprejetih predpisov, sprejmejo potrebne ukrepe za ureditev položaja, pri čemer upoštevajo nove informacije, s katerimi razpolagajo.

Oddelek 2

Sprostitev v prosti promet

Člen 79

S sprostitvijo blaga v prosti promet pridobi neskupnostno blago, carinski status skupnostnega blaga.

Sprostitev v prosti promet zajema ukrepe trgovinske politike, izpolnitev drugih formalnosti, predvidenih za uvoz blaga, in uporabo zakonsko dolgovanih dajatev.

Člen 80

1. Če gre pri uvozni dajatvi, kateri je zavezano blago, za dajatev iz prve alineje člena 4(10) in se stopnja te dajatve zniža po dnevni sprejema deklaracije za sprostitve v prosti promet, vendar pred

odobritvijo prepustitve blaga, lahko deklarant, z odstopanjem od člena 67, zahteva uporabo ugodnejše stopnje.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če prepustitve ni mogoče odobriti zaradi razlogov, ki jih gre prepisati samemu deklarantu.

Člen 81

Če je ista pošiljka sestavljena iz blaga, ki se razvršča v različne tarifne postavke in bi obravnavanje vsake vrste tega blaga skladno z njegovo tarifno uvrstitvijo pri izdelavi deklaracije povzročilo več dela in višje stroške, kot znaša znesek plačljivih uvoznih dajatev zanj, lahko carinski organi na zahtevo deklaranta dopustijo, da se dajatve za celotno pošiljko obračunajo na podlagi tarifne uvrstitve tistega blaga, za katero je predvidena najvišja uvozna dajatev.

Člen 82

1. Če se blago zaradi uporabe v posebne namene sprost v prosti promet znižano uvozno dajatvijo ali po stopnji nič, ostane pod carinskim nadzorom. Carinski nadzor se zaključi, če pogoji, določeni za odobritev znižane dajatve ali stopnje nič, niso več veljavni, če se blago izvozi ali uniči ali če se uporaba blaga za druge namene kot za tiste, predvidene za uporabo znižane uvozne dajatve ali stopnje nič, dovoli proti plačilu dolgovanih dajatev.

2. Člena 88 in 90 se smiselno uporabljata za blago iz odstavka 1.

Člen 83

Blago, sproščeno v prosti promet, izgubi carinski status skupnostnega blaga, če:

(a) se deklaracija za sprostitev v prosti promet razveljavi po prepustitvi blaga skladno s členom 66; ali

(b) se uvozne dajatve za to blago povrnejo ali odpustijo:

— v okviru postopka aktivnega oplemenitenja po sistemu povračila,

ali

— za pomanjkljivo blago ali za blago, ki ne ustreza pogodbenim pogojem, v skladu s členom 238, ali

— v primerih iz člena 239, ko je povračilo ali odpust odvšen od izvoza, ponovnega izvoza blaga ali pridobitve nadomestne carinske rabe ali uporabe.

Oddelek 3

Odložni postopki in carinski postopki z ekonomskim učinkom

A. Skupne določbe za več postopkov

Člen 84

1. V členih 85 do 90:

(a) kadar se uporablja izraz „odložni postopek“, se šteje, da se v primeru neskupnostnega blaga nanaša na naslednje postopke:

- zunanji tranzit,
- carinsko skladiščenje,
- aktivno oplemenitenje v obliki sistema odloga plačila,
- predelavo pod carinskim nadzorom,
- začasni uvoz,

(b) kadar se uporablja izraz „carinski postopek z ekonomskim učinkom“, se šteje, da se nanaša na naslednje postopke:

- carinsko skladiščenje,
- aktivno oplemenitenje,
- predelavo pod carinskim nadzorom,
- začasni uvoz,
- pasivno oplemenitenje.

2. „Uvozno blago“ pomeni blago, dano v odložni postopek in blago, ki je v postopku aktivnega oplemenitenja v obliki sistema povračila opravilo formalnosti za sprostitev v prosti promet in formalnosti, predvidene v členu 125.

3. „Blago v nespremenjenem stanju“ pomeni uvozno blago, na katerem v postopku aktivnega oplemenitenja ali v postopku za predelavo pod carinskim nadzorom ni bila opravljena nobena operacija oplemenitenja ali predelave.

Člen 85

Uporaba kateregakoli carinskega postopka z ekonomskim učinkom je pogojena z dovoljenjem, ki ga izdajo carinski organi.

Člen 86

Dovoljenje iz člena 85 in dovoljenje iz člena 100(1) se brez poseganja v dodatne posebne pogoje, ki veljajo za zahtevani postopek, izdaja le:

— osebam, ki nudijo vsa zavarovanja, potrebna za pravilno izvedbo postopkov,

— kadar carinski organi lahko nadzorujejo in spremljajo postopek, ne da bi morali uvesti administrativne postopke, ki bi bili nesorazmerni z gospodarskimi potrebami samega postopka.

Člen 87

1. V dovoljenju se določijo pogoji, po katerih se postopek uporablja.

2. Imetnik dovoljenja obvesti carinske organe o vsem, kar se zgodi po pridobitvi dovoljenja in bi utegnilo vplivati na njegovo trajanje ali vsebino.

Člen 88

Carinski organi lahko kot pogoj za vnos blaga v odložni postopek zahtevajo predložitev zavarovanja, da se zagotovi plačilo carinskega dolga, ki bi lahko nastal v zvezi s tem blagom.

Posebne določbe o predložitvi zavarovanja se lahko določijo v okviru posameznega odložnega postopka.

Člen 89

1. Odložni postopek z ekonomskim učinkom se zaključi, kadar je dodeljena nova carinsko dovoljena raba ali uporaba za blago, dano v ta postopek, ali za pridobljene ali predelane proizvode, dane v ta postopek.

2. Carinski organi sprejmejo vse potrebne ukrepe da uredijo položaj blaga, katerega postopek ni bil zaključen po predpisanih pogojih.

Člen 90

Pravice in obveznosti imetnika carinskega postopka z ekonomskim učinkom se pod pogoji, ki jih določijo carinski organi, lahko prenesejo zaporedoma na druge osebe, ki izpolnjujejo zahtevane pogoje, zato da uživajo ugodnosti takega postopka.

B. Zunanji tranzit

I. Splošne določbe

Člen 91

1. Zunanji tranzitni postopek omogoča gibanje, od enega do drugega kraja na carinskem območju Skupnosti:

- (a) neskupnostnega blaga, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih ali drugih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;
- (b) skupnostnega blaga, za katero velja ukrep Skupnosti, ki vključuje izvoz tega blaga v tretje države, in za katero so že bile opravljene ustrezne izvozne carinske formalnosti.

2. Gibanje iz odstavka 1 poteka:

- (a) v okviru zunanjega skupnostnega tranzitnega postopka; ali
- (b) na osnovi zvezka TIR (Konvencija TIR), če se tako gibanje:
 - (1) začne ali se bo končalo zunaj Skupnosti; ali
 - (2) nanaša na pošiljke blaga, ki morajo biti razložene na carinskem območju Skupnosti in ki so prepeljane skupaj z blagom, ki bo razloženo v tretji državi; ali
 - (3) opravi med dvema krajema v Skupnosti preko ozemlja tretje države;
- (c) na osnovi zvezka ATA (Konvencija ATA) kot tranzitnega dokumenta; ali
- (d) na osnovi Renskega manifesta (člen 9 revidirane Konvencije za plovbo po Renu); ali
- (e) na osnovi obrazca 302, predvidenega v Sporazumu med pogodbenicami Severnoatlantskega pakta o statusu njihovih sil, ki je bil podpisan v Londonu 19. junija 1951; ali
- (f) po pošti (vključno s paketnimi pošiljkami).

3. Zunanji tranzitni postopek se uporablja brez poseganja v posebne določbe, ki veljajo za gibanje blaga, danega v carinski postopek z ekonomskim učinkom.

Člen 92

Zunanji tranzitni postopek se konča, ko so blago in ustrezni dokumenti predloženi namembnemu carinskemu uradu v skladu z določbami posameznega postopka.

II. Posebne določbe za zunanji skupnostni tranzit

Člen 93

Zunanji skupnostni tranzitni postopek se uporablja za blago, ki prečka ozemlje tretje države, samo če:

- (a) je taka možnost predvidena po mednarodnem sporazumu; ali
- (b) prevoz preko take države poteka na osnovi enotnega prevoznega dokumenta, sestavljenega na carinskem območju

Skupnosti; v takem primeru se postopek na ozemlju tretje države ne izvaja.

Člen 94

1. Ob upoštevanju člena 95 glavni zavezanec predloži zavarovanje, da zagotovi plačilo carinskega dolga ali drugih dajatev, ki bi lahko nastale za to blago.

2. Razen v primerih, ki jih je treba določiti po potrebi skladno s postopkom odbora, zavarovanja ni treba predložiti za:

- (a) prevoze po morju in zraku;
- (b) prevoz blaga po Renu in vodnih poteh Rena;
- (c) prenos po cevovodu;
- (d) prevoze, ki jih opravljajo železniške družbe držav članic.

3. Primeri, v katerih je možno, da se ne zahteva predložitve zavarovanja za prevoz blaga po vodnih poteh, ki niso navedene v odstavku 2(b), se določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 95

1. Osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2, si lahko ob upoštevanju omejitev, ki jih določa odstavek 3, pridobijo od carinskih organov iz države članice, v kateri imajo svoj sedež, opustitev zavarovanja za zunanje skupnostne tranzite, ki jih izvajajo iz katerekoli države članice odhoda preko ozemlja katerekoli države članice.

2. Opustitev zavarovanja iz odstavka 1 se odobri samo osebam:

- (a) s sedežem v državi članici, ki je odobrila opustitev;
- (b) ki redno uporabljajo skupnostni tranzitni postopek;
- (c) ki imajo tak finančni položaj, da lahko izpolnijo svoje obveznosti;
- (d) ki še niso hujše kršile carinskih ali davčnih predpisov; in
- (e) ki so se zavezale v skladu z vzorčnim obrazcem, ki ga je treba še določiti, da bodo na prvi pisni poziv carinskih organov plačale vse terjane zneske za svoje skupnostne tranzite.

3. Opustitev zavarovanja, odobrena v skladu z odstavkoma 1 in 2, ne velja za zunanje skupnostne tranzite blaga:

- (a) katerih skupna vrednost presega znesek, ki ga je treba določiti skladno s postopkom odbora; ali
- (b) ki pomeni povečano tveganje zaradi višine uvoznih in drugih dajatev, katerim je blago zavezano v eni ali v več državah članicah.

4. Organi, ki opustitev odobrijo, izdajo vsaki osebi, ki jo je pridobila, en ali več izvodov potrdila o opustitvi zavarovanja.

Člen 96

1. Glavni zavezanec je imetnik postopka v okviru zunanjega skupnostnega tranzitnega postopka. Odgovoren je za:

- (a) predložitev nedotaknjene blaga namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku, pri čemer je dolžan spoštovati ukrepe, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev prepoznavanja;
- (b) spoštovanje določb skupnostnega tranzitnega postopka.

2. Ne glede na obveznosti glavnega zavezanca iz odstavka 1, je tudi prevoznik ali prejemnik, ki blago sprejme in ve, da je v skupnostnem tranzitu, odgovoren za predložitev nedotaknjene blaga namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku, pri čemer je dolžan spoštovati ukrepe, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev prepoznavanja.

Člen 97

1. Podrobna pravila za potek postopka in za izjeme se določijo skladno s postopkom odbora.

2. Pod pogojem, da je zagotovljeno izvajanje ukrepov Skupnosti, ki veljajo za blago:

- (a) imajo države članice pravico, da z dvostranskimi ali večstranskimi dogovori med seboj vzpostavijo poenostavljene postopke v skladu s kriteriji, ki jih je treba določiti glede na okoliščine in veljajo za določene vrste prometa blaga ali določena podjetja;
- (b) ima vsaka država članica pravico v določenih okoliščinah vzpostaviti poenostavljene postopke za blago, katerega gibanje po ozemlju druge države članice ni predvideno.

C. Carinska skladišča

Člen 98

1. Postopek carinskega skladiščenja omogoča skladiščenje v carinskem skladišču za:

- (a) neskupnostno blago, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;
- (b) skupnostno blago, kadar zakonodaja Skupnosti, ki ureja posebna področja, predvideva, da je vnos tega blaga v carinsko skladišče povezan z izvajanjem ukrepov, ki so običajno vezani na izvoz takega blaga.

2. Carinsko skladišče pomeni vsak kraj, ki ga odobrijo in nadzorujejo carinski organi, kjer je mogoče skladiščiti blago pod določenimi pogoji.

3. Primeri, ko je blago iz odstavka 1 mogoče dati v postopek carinskega skladiščenja, ne da bi bilo skladiščeno v carinskem skladišču, se določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 99

Carinsko skladišče je lahko javno skladišče ali zasebno skladišče.

„Javno skladišče“ pomeni carinsko skladišče, ki ga za skladiščenje blaga lahko uporablja katerakoli oseba;

„zasebno skladišče“ pomeni carinsko skladišče, namenjeno za skladiščenje blaga s strani imetnika skladišča.

Imetnik skladišča je oseba, pooblaščen za upravljanje carinskega skladišča.

Depozitar je oseba, ki jo veže deklaracija za vnos blaga v postopek carinskega skladiščenja, ali oseba, na katero so se prenesle pravice in obveznosti take osebe.

Člen 100

1. Upravljanje carinskega skladišča je pogojeno z dovoljenjem, ki ga izdajo carinski organi, razen če ti organi sami upravljajo carinsko skladišče.

2. Vsakdo, ki želi upravljati carinsko skladišče, mora narediti pisno vlogo, ki vsebuje potrebne podatke za izdajo dovoljenja, predvsem pa mora biti razvidno, da za skladiščenje obstaja gospodarska potreba. Dovoljenje določa pogoje za upravljanje carinskega skladišča.

3. Dovoljenje se izda samo osebam s sedežem v Skupnosti.

Člen 101

Imetnik skladišča je odgovoren za:

- (a) zagotavljanje, da blago, dokler je v carinskem skladišču, ni umaknjeno izpod carinskega nadzora;

- (b) izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz skladiščenja blaga, zajetega v postopku carinskega skladiščenja; in
- (c) izpolnjevanje posebnih pogojev, navedenih v dovoljenju.

Člen 102

1. Kadar se dovoljenje nanaša na javno skladišče, lahko z odstopanjem od člena 101 predvideva, da se obveznosti iz člena 101(a) in/ali (b) prenesejo izključno na depozitarja.

2. Depozitar je vedno odgovoren za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz vnosa blaga v postopek carinskega skladiščenja.

Člen 103

Pravice in obveznosti imetnika skladišča se lahko s soglasjem carinskih organov prenesejo na drugo osebo.

Člen 104

Carinski organi lahko zahtevajo, da imetnik skladišča za odgovornosti, navedene v členu 101, predloži zavarovanje, kar pa ne posega v člen 88.

Člen 105

Oseba, ki jo določijo carinski organi, vodi evidenco o vsem blagu, danem v postopek carinskega skladiščenja, in to v obliki, ki jo ti organi potrdijo. Evidenca blaga ni potrebna, kadar javno skladišče upravljajo carinski organi.

Ob upoštevanju člena 86 imajo carinski organi možnost, da ne zahtevajo evidenc blaga, kadar odgovornosti iz člena 101(a) in/ali (b) nosi izključno depozitar in je blago dano v ta postopek na podlagi pisne deklaracije, ki je del običajnega postopka, ali upravnega dokumenta v skladu s členom 76(1)(b).

Člen 106

1. Kadar obstaja gospodarska potreba in izvajanje carinskega nadzora ni ogroženo, carinski organi lahko dovolijo:

- (a) da se skupnostno blago razen tistega iz člena 98(1)(b) skladišči v prostorih carinskega skladišča;
- (b) da se na neskupnostnem blagu izvedejo operacije oplemenitenja v prostorih carinskega skladišča v postopku aktivnega oplemenitenja pod pogoji, ki so predvideni za ta postopek.

- Formalnosti, ki se v carinskem skladišču lahko opustijo, se določijo skladno s postopkom odbora;
- (c) da se neskupnostno blago predela v prostorih carinskega skladišča v postopku predelave pod carinskim nadzorom pod pogoji, ki so predvideni za ta postopek. Formalnosti, ki se v carinskem skladišču lahko opustijo, se določijo skladno s postopkom odbora.

2. Blago v primerih iz odstavka 1 ni zavezano postopku carinskega skladiščenja.

3. Carinski organi lahko zahtevajo, da se blago iz odstavka 1 vnese v evidence blaga, predvidene v členu 105.

Člen 107

Blago, dano v postopek carinskega skladiščenja, se takoj po vnosu v carinsko skladišče vpiše v evidence blaga predvidene v členu 105.

Člen 108

1. Blago lahko ostane v postopku carinskega skladiščenja brez časovne omejitve.

V izjemnih primerih pa lahko carinski organi določijo rok, do katerega mora depozitar blagu določiti novo carinsko dovoljeno rabo ali uporabo.

2. Posebne časovne omejitve za določeno blago iz člena 98(1)(b), zajeto v skupni kmetijski politiki, se lahko določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 109

1. Uvozno blago je lahko predmet običajnih ravnanj, da se ohrani, izboljša njegov izgled ali tržna kakovost ter pripravi za distribucijo ali nadaljnjo prodajo.

Lahko se sestavi seznam primerov, v katerih so taka ravnanja prepovedana za blago, zajeto v skupni kmetijski politiki, če je to potrebno zaradi zagotavljanja nemotenega delovanja skupne ureditve trgov.

2. S skupnostnim blagom iz člena 98(1)(b), ki se da v postopek carinskega skladiščenja in je zajeto v skupni kmetijski politiki, se lahko ravna samo tako, kot je za tako blago izrecno navedeno.

3. Ravnanja, predvidena v prvem pododstavku odstavka 1 in v odstavku 2, morajo v naprej dovoliti carinski organi, ki določijo, pod kakšnimi pogoji se lahko izvajajo.

4. Seznam ravnanj iz odstavka 1 in 2 se sestavi skladno s postopkom odbora.

Člen 110

Blago, vneseno v postopek carinskega skladiščenja, se lahko začasno odstrani iz carinskega skladišča, kadar to upravičujejo okoliščine. Tako odstranitev morajo vnaprej dovoliti carinski organi, ki določijo, pod kakšnimi pogoji se lahko izvede.

Medtem ko je blago zunaj carinskega skladišča, se z njim lahko ravna tako, kot določa člen 109, po pogojih, ki so v njem določeni.

Člen 111

Carinski organi lahko dovolijo, da se blago, vneseno v postopek carinskega skladiščenja, prenese iz enega carinskega skladišča v drugo.

Člen 112

1. Kadar za uvozno blago nastane carinski dolg in carinska vrednost temelji na dejansko plačani ali plačljivi ceni, ki vključuje stroške skladiščenja in ohranjanja blaga, dokler to ostaja v skladišču, takih stroškov ni treba vključiti v carinsko vrednost, če so prikazani ločeno od dejansko plačane ali plačljive cene za to blago.

2. Kadar je omenjeno blago predmet običajnih ravnanj v smislu člena 109, so na zahtevo deklaranta narava blaga, carinska vrednost in količina, ki jih je treba upoštevati pri določanju višine uvoznih dajatev, take kot bi jih upoštevali za blago v trenutku iz člena 214, če ne bi bilo predmet teh ravnanj. Vendar se po postopku odbora lahko sprejme odstopanje od te določbe.

3. Kadar je v skladu s členom 76 uvozno blago dano v prosti promet, ne da bi bilo predloženo carini in preden je vložena ustrezna deklaracija, podlage za izračun dajatev za to blago pa so bile preverjene ali sprejete v trenutku, ko je bilo blago dano v postopek carinskega skladiščenja, se šteje, da je omenjene podlage treba upoštevati za namene člena 214 in to brez poseganja v naknadno preverjanje v pomenu iz člena 78.

Člen 113

Skupnostno blago iz člena 98(1)(b), ki je zajeto v skupni kmetijski politiki in dano v postopek carinskega skladiščenja, je treba izvoziti ali mu dodeliti rabo ali uporabo, predvideno z zakonodajo Skupnosti, ki ureja posebna področja, omenjena v tem členu.

D. Aktivno oplemenitenje

I. Splošno

Člen 114

1. Postopek aktivnega oplemenitenja omogoča, da se naslednje blago uporablja na carinskem območju Skupnosti v eni ali več operacijah oplemenitenja, brez poseganja v člen 115:

(a) neskupnostno blago, namenjeno za ponovni izvoz s carinskega območja Skupnosti v obliki pridobljenih proizvodov, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

(b) blago, dano v prosti promet za katerega se uvozne dajatve, ki se zaračunavajo za tako blago, povrnejo ali odpustijo, če je izvoženo s carinskega območja Skupnosti v obliki pridobljenih proizvodov.

2. Naslednji izrazi imajo naslednji pomen:

(a) sistem odloga: postopek aktivnega oplemenitenja, predviden v odstavku 1(a);

(b) sistem povračila: postopek aktivnega oplemenitenja, predviden v odstavku 1(b);

(c) operacije oplemenitenja:

— obdelava blaga vključno z montažo, sestavljanjem in pritrditvijo blaga na drugo blago,

— predelava blaga,

— popravilo blaga, vključno s preureditvijo in nastavitvijo, in

— uporaba določenega blaga, opredeljenega skladno s postopkom odbora, ki se ne pojavi v pridobljenih proizvodih, ampak omogoča ali olajša izdelavo teh proizvodov, tudi če je popolnoma ali delno porabljeno v procesu;

(d) pridobljeni proizvodi: vsi proizvodi, ki nastanejo v operacijah oplemenitenja;

(e) enakovredno blago: skupnostno blago, ki se uporabi namesto uvoznega blaga za izdelavo pridobljenih proizvodov;

(f) normativ porabe: količina ali odstotek pridobljenih proizvodov, nastalih pri predelavi določene količine uvoznega blaga.

Člen 115

1. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 in ob upoštevanju odstavka 4, carinski organi dovolijo:

(a) da se pridobljeni proizvodi pridobijo iz enakovrednega blaga;

(b) da se pridobljeni proizvodi, pridobljeni iz enakovrednega blaga, izvozi iz Skupnosti pred uvozom uvoznega blaga.

2. Enakovredno blago mora biti iste kakovosti in imeti iste lastnosti kot uvozno blago. Vendar v posebnih primerih, določenih skladno s postopkom odbora, sme biti enakovredno blago bolj obdelano kot uvozno blago.

3. Kadar se uporabi odstavek 1 se za carinske namene uvozno blago šteje kot enakovredno blago, slednje pa kot uvozno blago.

4. Skladno s postopkom odbora se lahko sprejmejo ukrepi za preprečitev ali omejitev uporabe odstavka 1.

5. Kadar se uporabi odstavek 1(b), pridobljeni proizvodi pa bi bili zavezani izvoznim dajatvam, če ne bi bili izvoženi ali ponovno izvoženi v okviru aktivnega oplemenitenja, imetnik dovoljenja priskrbi zavarovanje, da zagotovi plačilo dajatev, če uvozno blago ne bi bilo uvoženo v predpisanem roku.

II. Izdaja dovoljenja

Člen 116

Dovoljenje se izda na zahtevo osebe, ki opravlja ali organizira operacije oplemenitenja.

Člen 117

Dovoljenje se izda samo:

(a) osebam s sedežem v Skupnosti. Dovoljenje pa se lahko izda tudi osebam s sedežem zunaj Skupnosti, kadar gre za uvoz blaga nekomercialnega značaja;

(b) kadar se brez poseganja v uporabo blaga iz zadnje alineje člena 114(2)(c) uvozno blago lahko prepozna v pridobljenem proizvodu ali, v primeru iz člena 115, kadar je mogoče preveriti izpolnjevanje pogojev, določenih v zvezi z enakovrednim blagom;

(c) kadar postopek aktivnega oplemenitenja lahko pomaga ustvariti ugodnejše pogoje za izvoz ali ponovni izvoz pridobljenih proizvodov, če niso ogroženi osnovni interesi proizvajalcev Skupnosti (gospodarski pogoji).

III. Izvajanje postopka

Člen 121

Člen 118

1. Carinski organi navedejo rok, v katerem morajo biti pridobljeni proizvodi izvoženi ali ponovno izvoženi ali jim mora biti dodeljena nova carinsko dovoljena raba ali uporaba. Rok upošteva čas, ki je potreben za izvedbo oplemenitenja in za prodajo pridobljenih proizvodov.

2. Rok začne teči od dneva, ko je neskupnostno blago dano v postopek aktivnega oplemenitenja. Carinski organi lahko odobrijo podaljšanje, če imetnik dovoljenja predloži ustrezno utemeljen zahtevek.

Zaradi poenostavitve se lahko odločijo, da se rok, ki začne teči v med koledarskim mesecem ali trimesečjem, poteče zadnji dan naslednjega koledarskega meseca oziroma trimesečja.

3. Kadar se uporabi člen 115(1)(b), carinski organi navedejo rok, v katerem je treba neskupnostno blago prijaviti za postopek. Ta rok začne teči na dan sprejema izvozne deklaracije za pridobljene proizvode, pridobljene iz ustreznega enakovrednega blaga.

4. Za določene operacije oplemenitenja ali za določeno uvozno blago se lahko določijo posebni roki skladno s postopkom odbora.

Člen 119

1. Carinski organi določijo bodisi normativ porabe operacije ali, kadar je to ustrezno, metodo za določanje tega normativa. Normativ porabe se določi na osnovi dejanskih okoliščin, v katerih se ali naj bi se operacije oplemenitenja izvajale.

2. Kadar je zaradi okoliščin upravičeno, zlasti pa v primeru operacij oplemenitenja, ki se običajno izvajajo pod jasno določenimi tehničnimi pogoji na blagu z domala enotnimi lastnostmi, in ki se zaključijo v izdelavi pridobljenih proizvodov enotne kakovosti, se standardni normativ porabe lahko določi skladno s postopkom odbora na podlagi v naprej preverjenih dejanskih podatkov.

Člen 120

Skladno s postopkom odbora se lahko določijo primeri in pogoji, ko se šteje, da so blago v nespremenjenem stanju ali pridobljeni proizvodi sproščeni v prosti promet.

1. Ob upoštevanju člena 122, če nastane carinski dolg, se višina tega dolga določi na osnovi elementov za izračun dajatev, ki veljajo za uvozno blago v trenutku sprejema deklaracije za vnos blaga v postopek aktivnega oplemenitenja.

2. Če v trenutku iz odstavka 1 uvozno blago izpolnjuje pogoje za preferencialno tarifno obravnavo v okviru tarifnih kvot in plafov, je upravičeno do preferencialne tarifne obravnave, ki obstajajo za enako blago v trenutku sprejema deklaracije za sprostitve v prosti promet.

Člen 122

Z odstopanjem od člena 121 so pridobljeni proizvodi:

(a) zavezani uvoznim dajatvam, ki veljajo zanje, kadar:

- so sproščeni v prosti promet in so navedeni na seznamu, sprejetim skladno s postopkom odbora, in sicer do take mere, da so v sorazmerju z izvoženim delom pridobljenih proizvodov, ki niso vključeni v seznam. Vendar pa imetnik dovoljenja lahko zaprosi, da se višina dajatev za te proizvode določi po pogojih iz člena 121,
- so zavezani dajatvam, določenim v okviru skupne kmetijske politike, in to predvidevajo tudi določbe, sprejete skladno s postopkom odbora;

(b) so zavezani uvoznim dajatvam, izračunanim v skladu s pravili, ki veljajo za zadevni carinski postopek ali proste cone ali prosta skladišča, ko so bili dani v odložni postopek ali v prosto cono ali prosto skladišče;

Vendar,

- udeleženec lahko zahteva, da se višina dajatve določi v skladu s členom 121,
- v primerih, ko je pridobljenim proizvodom dodeljena zgoraj navedena carinsko dovoljena raba ali uporaba, razen predelave pod carinskim nadzorom, mora biti uvozna dajatev visoka vsaj toliko kot znesek, izračunan v skladu s členom 121;

(c) lahko postanejo predmet pravil, ki urejajo določanje višine dajatev, določene v okviru postopka za predelavo pod carinskim nadzorom, kadar bi bilo uvozno blago lahko dano v ta postopek;

(d) uživajo ugodnejšo tarifno obravnavo, ker so namenjeni za posebno uporabo, kadar je predvidena možnost za tako obravnavo v primeru uvoza enakega blaga;

(e) se uvozijo brez plačila uvozne dajatve, kadar je v primeru uvoza enakega blaga predvidena taka možnost oprostitve plačila carine v skladu s členom 184.

IV. Oplemenitenje zunaj carinskega območja Skupnosti

Člen 123

1. Pridobljeni proizvodi ali blago v nespremenjenem stanju se lahko delno ali v celoti začasno izvozijo zaradi nadaljnje obdelave zunaj območja Skupnosti, če to odobri carinski organ v skladu s pogoji, določenimi v določbah o pasivnem oplemenitju.

2. Kadar carinski dolg nastane pri ponovno uvoženih proizvodih, se zaračuna naslednje:

- (a) uvozne dajatve za pridobljene proizvode ali blago v nespremenjenem stanju iz odstavka 1, izračunane v skladu s členoma 121 in 122; in
- (b) uvozne dajatve za proizvode, ponovno uvožene po predelavi zunaj carinskega območja Skupnosti, katerih znesek se v skladu z določbami, ki se nanašajo na postopek pasivnega oplemenitja, izračuna pod istimi pogoji, kot bi veljali, če bi bili proizvodi, izvoženi po slednjem postopku, sproščeni v prosti promet pred izvedbo takega izvoza.

V. Posebne določbe za sistem povračila

Člen 124

1. Sistem povračila se lahko uporablja za vse blago, razen tistega, za katero v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet:

- veljajo količinske uvozne omejitve,
- lahko, v okviru kvot, izpolnjuje pogoje za preferencialni tarifni ukrep ali za avtonomni opustitveni ukrep v pomenu iz člena 20(3)(d) do (f),
- velja kmetijski prelevman ali druga uvozna dajatev, predvidena v okviru skupne kmetijske politike ali posebnih dogovorov, ki veljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.

2. Nadalje se sistem povračila lahko uporabi le, če za pridobljene proizvode v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet uvoznega blaga ni bilo določeno nobeno izvozno nadomestilo.

3. Sistem povračila se dovoli le, če v trenutku sprejema deklaracije za izvoz pridobljenih proizvodov:

- za uvozno blago ne velja ena od dajatev iz tretje alineje prvega odstavka,
- ni določeno nobeno izvozno nadomestilo za pridobljene proizvode.

Člen 125

1. V deklaraciji za sprostitev v prosti promet se navede uporaba sistema povračila in podatki o dovoljenju.

2. Na zahtevo carinskih organov se omenjeno dovoljenje priloži deklaraciji za sprostitev v prosti promet.

Člen 126

V okviru sistema povračila se ne uporabljajo člen 115(1)(b), (3) in (5), člen 118(3), člena 120 in 121, člen 122(a), druga alineja, in (c) ter člen 129.

Člen 127

Začasni izvoz pridobljenih proizvodov, opravljen, kot predvideva člen 123(1), se ne šteje za izvoz v pomenu iz člena 128, razen kadar taki proizvodi niso ponovno uvoženi v Skupnost v predpisanem roku.

Člen 128

1. Imetnik dovoljenja lahko zahteva, da se uvozna dajatev povrne ali odpusti, kadar lahko v skladu z zahtevami carinskih organov dokaže, da so bili pridobljeni proizvodi, pridobljeni iz uvoznega blaga, sproščena v prosti promet v okviru sistema povračila:

- izvoženi ali
- dani, zaradi kasnejšega ponovnega izvoza, v skupnostni tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja, postopek začasnega uvoza ali postopek aktivnega oplemenitja (odložni postopek), ali v prosto cono ali prosto skladišče,

če so bili izpolnjeni vsi pogoji za uporabo postopka.

2. Da bi pridobljeni proizvodi lahko dobili carinsko dovoljeno rabo ali uporabo iz druge alineje odstavka 1, se štejejo za neskupnostno blago.

3. Rok, v katerem je treba predložiti vlogo za povračilo, se določi skladno s postopkom odbora.

Člen 133

4. Pridobljeni proizvodi, dani v carinski postopek ali v prosto cono ali prosto skladišče v skladu z določbami odstavka 1, se sprostijo v prosti promet le, kadar to odobrijo carinski organi, ki tako dovoljenje izdajo, kadar to upravičujejo okoliščine.

Dovoljenje se izda samo:

V tem primeru, in brez vpliva na člen 122(b), se šteje, da povrnjeni ali odpuščeni znesek uvoznih dajatev tvori znesek carinskega dolga.

- (a) osebam s sedežem v Skupnosti;
- (b) kadar je uvozno blago mogoče prepoznati v predelanih proizvodih;
- (c) kadar blaga po predelavi ni mogoče ekonomsko povrniti v sestavo ali stanje pred vnosom v postopek;
- (d) kadar uporaba postopka ne more povzročiti izogibanja učinku pravil o poreklu in količinskih omejitvah, ki veljajo za uvoženo blago;
- (e) kadar so izpolnjeni potrebni pogoji, da postopek pomaga ustvariti ali ohraniti predelavo v Skupnosti, ne da bi negativno vplival na osnovne interese proizvajalcev Skupnosti, ki izdelujejo podobno blago (gospodarski pogoji).

5. Za določitev zneska uvoznih dajatev, ki jih je treba povrniti ali odpustiti, se smiselno uporablja prva alineja člena 122(a).

VI. Druge določbe

Člen 129

Postopek aktivnega oplemenitenja z uporabo sistema odloga se uporablja tudi zato, da pridobljeni proizvodi lahko izpolnjujejo pogoje za oprostitev plačila izvoznih dajatev, ki bi jim bili zavezani enaki proizvodi, pridobljeni iz skupnostnega blaga namesto iz uvoznega blaga.

Člen 134

Člen 118(1), (2) in (4) ter člen 119 se smiselno uporabljata.

E. Predelava pod carinskim nadzorom

Člen 130

Postopek predelave pod carinskim nadzorom omogoča uporabo neskupnostnega blaga na carinskem območju Skupnosti v operacijah, ki spremenijo njegovo naravo ali stanje, ne da bi zanj veljale uvozne dajatve ali ukrepi trgovinske politike, in omogoča sprostitev proizvodov, pridobljenih v takih operacijah, v prosti promet po zanje veljavni stopnji uvozne dajatve. Taki proizvodi se imenujejo predelani proizvodi.

Člen 135

Kadar carinski dolg nastane v zvezi z blagom v nespremenjenem stanju ali z izdelki, ki so v vmesni fazi obdelave glede na tiste, ki so navedeni v dovoljenju, se znesek dolga določi na osnovi podlag za izračun, ki so veljale za uvozno blago v trenutku sprejema deklaracije za vnos blaga v postopek predelave pod carinskim nadzorom.

Člen 131

Seznam primerov, v katerih se lahko uporabi postopek predelave pod carinskim nadzorom, se določi skladno s postopkom odbora.

Člen 136

Člen 132

Dovoljenje za predelavo pod carinskim nadzorom se izda na zahtevo osebe, ki izvaja predelavo ali jo organizira.

1. Kadar je uvozno blago ob vnosu v postopek predelave pod carinskim nadzorom izpolnjevalo pogoje za preferencialno tarifno obravnavo in taka preferencialna tarifna obravnava velja za proizvode, ki so enaki kot predelani proizvodi, sproščeni v prosti promet, se uvozne dajatve, katerim so zavezani predelani proizvodi, izračunajo z upoštevanjem carinske stopnje, ki velja v okviru te obravnave.

2. Če za preferencialno tarifno obravnavo uvoznega blaga, navedeno v odstavku 1, veljajo tarifne kvote ali tarifni plafoni, za uporabo carinske stopnje iz odstavka 1 za predelane proizvode velja tudi pogoj, da omenjena preferencialna tarifna obravnava velja za uvozno blago v trenutku sprejema deklaracije za

sprostitev v prosti promet. V tem primeru se količina uvoznega blaga, ki je bila dejansko porabljena za izdelavo predelanih proizvodov, sproščeni v prosti promet, odšteje od tarifnih kvot ali plafonov, veljavnih v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet, nobena količina pa se ne odšteje od tarifnih kvot ali plafonov, določenih za proizvode, ki so enaki predelanim proizvodom.

F. Začasni uvoz

Člen 137

Postopek začasnega uvoza omogoča, da se neskupnostno blago, ki je namenjeno za ponovni izvoz in ni doživelo nobene spremembe, razen običajnega razvrednotenja zaradi uporabe, uporablja na carinskem območju Skupnosti s popolno ali delno oprostitvijo uvoznih dajatev in ne da bi bilo predmet ukrepov trgovinske politike.

Člen 138

Dovoljenje za začasni uvoz se izda na zahtevo osebe, ki blago uporablja ali ga daje v uporabo.

Člen 139

Carinski organi zavrnejo izdajo dovoljenja za izvedbo postopka začasnega uvoza, kadar ni mogoče zagotoviti prepoznavanje uvoznega blaga.

Vendar carinski organi lahko dovolijo izvedbo postopka začasnega uvoza tudi brez da zagotovijo prepoznavanje blaga, ko glede na naravo blaga ali predvidene operacije odsotnost ukrepov za zagotovitev prepoznavanja ne privede do zlorabe postopka.

Člen 140

1. Carinski organi določijo rok, v katerem mora biti uvozno blago ponovno izvoženo ali mu mora biti dodeljena nova carinsko določena raba ali uporaba. Tak rok mora biti dovolj dolg, da se doseže cilj dovoljene uporabe.

2. Najdaljše obdobje, v katerem lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza, je 24 mesecev, kar pa ne vpliva na posebne

roke, določene v skladu s členom 141. Carinski organi pa lahko v soglasju z udeležencem določijo krajše roke.

3. Vendar carinski organi lahko na zahtevo udeleženca podaljšajo roka iz odstavkov 1 in 2 za primeren čas, da omogočijo dovoljeno uporabo, kadar je to upravičeno zaradi izrednih okoliščin.

Člen 141

Primeri in posebni pogoji, pod katerimi se postopek začasnega uvoza lahko uporablja s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, se določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 142

1. Uporaba postopka začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev se odobri za blago, ki ga, medtem ko ostaja v lasti osebe s sedežem zunaj carinskega območja Skupnosti, ne zajemajo določbe, sprejete v skladu s členom 141, oziroma ga te določbe zajemajo, vendar ne izpolnjuje v njih predvidenih pogojev za odobritev začasnega uvoza s popolno oprostitvijo.

2. Seznam blaga, ki ne more biti predmet postopka začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev, se sestavi skladno s postopkom odbora.

Člen 143

1. Višina uvoznih dajatev, ki se plačujejo za blago, dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev, znaša za vsak mesec ali vsak začetni mesec, v katerem se blago nahaja v postopku začasnega uvoza z delno oprostitvijo, 3 % tistega zneska dajatev, ki bi ga bilo za tako blago treba plačati, če bi bilo sproščeno v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza.

2. Znesek uvoznih dajatev, ki ga je treba zaračunati, ne sme biti višji od tistega, ki bi ga bilo treba zaračunati, če bi bilo to blago sproščeno v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza, pri čemer pa se ne upoštevajo obresti, ki bi se lahko obračunale.

3. Prenos pravic in obveznosti, ki izhajajo iz postopka začasnega uvoza na podlagi člena 90, ne pomeni, da je treba uporabiti iste postopke oprostitvev za vsako obdobje uporabe, ki ga je treba upoštevati.

4. Kadar se pravice in obveznosti iz odstavka 3 prenesejo v istem mesecu z delno oprostitvijo za obe osebi, ki imata dovoljenje za

izvajanje postopka, je imetnik prvotnega dovoljenja dolžan plačati dolgovani znesek uvoznih dajatev za ta celotni mesec.

Člen 144

1. Kadar carinski dolg nastane v zvezi z uvoznim blagom, se višina tega dolga določi na osnovi elementov za izračun dajatev, ki veljajo za to blago v trenutku sprejema deklaracije za vnos blaga v postopek začasnega uvoza. V primerih, predvidenih v členu 141, pa se višina dolga določi na osnovi elementov za izračun dajatev, ki veljajo za to blago v trenutku, ki je naveden v členu 214.

2. Kadar carinski dolg za blago, dano v omenjeni postopek, nastane zaradi drugih razlogov kot vnos v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev, je višina dolga enaka razliki med višino dajatev, obračunanih na podlagi odstavka 1, in dajatev, plačljivih na podlagi člena 143.

G. Pasivno oplemenitenje

I. Splošno

Člen 145

1. Postopek pasivnega oplemenitenja brez poseganja v določbe, ki urejajo posebna področja v zvezi s standardnim sistemom zamenjave, določenim v členih 154 do 159, ali v člen 123, omogoča, da se skupnostno blago začasno izvozi s carinskega območja Skupnosti, zato da se na njem izvedejo operacije oplemenitenja in da se izdelki, nastali v takih operacijah, sprostijo v prosti promet s popolno ali delno oprostitvijo uvoznih dajatev.

2. Začasni izvoz skupnostnega blaga sproži uporabo izvoznih dajatev, ukrepov trgovinske politike in drugih formalnosti za iznos skupnostnega blaga s carinskega območja Skupnosti.

3. Uporabljajo se naslednje opredelitve:

- (a) „blago na začasnem izvozu“ pomeni blago, dano v postopek pasivnega oplemenitenja;
- (b) „operacije oplemenitenja“ pomeni operacije iz prve, druge in tretje alineje člena 114(2)(c);
- (c) „pridobljeni proizvodi“ pomeni vse proizvode, ki nastanejo v operacijah oplemenitenja;
- (d) „normativ porabe“ pomeni količino ali odstotek pridobljenih proizvodov, ki nastanejo pri oplemenitju določene količine blaga na začasnem izvozu.

Člen 146

1. Postopek pasivnega oplemenitenja ni mogoč za skupnostno blago:

- katerega izvoz povzroči povračilo ali odpustitev uvoznih dajatev,
- ki je bilo pred izvozom sproščeno v prosti promet s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev zaradi njihove uporabe v posebne namene, dokler veljajo pogoji za pridobitev take oprostitve,
- katerega izvoz povzroči dodelitev izvoznih nadomestil, ali kateremu se zaradi izvoza omenjenega blaga v okviru skupne kmetijske politike dodeli drugačna finančna ugodnost, kot so taka nadomestila.

2. Odstopanja od druge alineje odstavka 1 pa se lahko določijo skladno s postopkom odbora.

II. Izdaja dovoljenja

Člen 147

1. Dovoljenje za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja se izda na zahtevo osebe, ki organizira izvedbo operacij oplemenitenja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se dovoljenje za opravljanje postopka pasivnega oplemenitenja lahko izda drugi osebi za blago po poreklu iz Skupnosti v pomenu iz Naslova II, Poglavja 2, Oddelka 1, kadar operacija oplemenitenja pomeni vgrajevanje tega blaga v blago, pridobljeno zunaj Skupnosti, in uvoženo kot pridobljeni proizvodi, pod pogojem, da izvedba postopka pripomore k pospeševanju prodaje izvoznega blaga, ne da bi to negativno vplivalo na osnovne interese proizvajalcev Skupnosti, ki izdelujejo proizvode, enake ali podobne pridobljenim proizvodom.

Primeri in postopki, v katerih se uporabi prejšnji pododstavek, se določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 148

Dovoljenje se izda samo:

- (a) osebam s sedežem v Skupnosti;
- (b) kadar obstaja mnenje, da bo mogoče ugotoviti, da so pridobljeni proizvodi rezultat oplemenitenja blaga na začasnem izvozu.

Primeri, v katerih se uporablja odstopanje od tega pododstavka, in pogoji, po katerih se taka odstopanja uporabljajo, se določijo skladno s postopkom odbora;

- (c) kadar dovoljenje za izvedbo postopka pasivnega oplemenitenja ne škodi resneje osnovnim interesom predelovalcev Skupnosti (gospodarski pogoji).

oplemenitenja, in na osnovi drugih podlag za izračun, ki veljajo zanj na dan sprejema deklaracije za sprostitev pridobljenih proizvodov v prosti promet.

III. Izvajanje postopka

Člen 149

1. Carinski organi določijo rok, v katerem morajo biti pridobljeni proizvodi ponovno uvoženi na carinsko območje Skupnosti. Ta rok lahko podaljšajo, če imetnik dovoljenja predloži ustrezno utemeljen zahtevek.

2. Carinski organi določijo bodisi normativ porabe operacije ali, kadar je potrebno, metodo za določanje normativa.

Člen 150

1. Popolna ali delna oprostitve uvoznih dajatev, predvidena v členu 151(1), se odobri le, kadar se pridobljeni proizvodi deklarirajo za sprostitev v prosti promet v imenu ali na račun:

- (a) imetnika dovoljenja, ali
- (b) druge osebe s sedežem v Skupnosti, če ima ta oseba soglasje imetnika dovoljenja in so izpolnjeni pogoji iz dovoljenja.

2. Popolne ali delne oprostitve uvoznih dajatev, predvidene v členu 151, se ne odobri, kadar ni izpolnjen eden od pogojev ali obveznosti iz postopka pasivnega oplemenitenja, razen če se ugotovi, da to nima pomembnega vpliva na pravilno izvajanje omejenega postopka.

Člen 151

1. Popolna ali delna oprostitve uvoznih dajatev, predvidena v členu 145, se izvede tako, da se od višine uvoznih dajatev, ki se obračunajo za pridobljene proizvode, sproščene v prosti promet, odšteje znesek uvoznih dajatev, ki bi se obračunale na isti dan za blago na začasnem izvozu, če bi bilo uvoženo na carinsko območje Skupnosti iz države, kjer je bilo predmet operacije oplemenitenja ali zadnje operacije oplemenitenja.

2. Znesek, ki se odšteje v skladu z odstavkom 1, se izračuna na osnovi količine in narave obravnavanega blaga na dan sprejema deklaracije, s katero se to blago daje v postopek pasivnega

Vrednost blaga na začasnem izvozu je taka, kot se za takšno blago upošteva pri določanju carinske vrednosti pridobljenih proizvodov v skladu s členom 32(1)(b)(i) ali, če se vrednosti ne da določiti na tak način, razlika med carinsko vrednostjo pridobljenih proizvodov in stroški oplemenitenja določenimi na primeren način.

Vendar,

— se nekaterih dajatev, določenih skladno s postopkom odbora, ne upošteva pri izračunavanju zneska, ki ga je treba odšteti,

— če je bilo blago na začasnem izvozu pred vnosom v postopek pasivnega oplemenitenja zaradi njegove uporabe v posebne namene sproščeno v prosti promet po znižani stopnji, je znesek, ki ga je treba odšteti, dokler veljajo pogoji za uporabo znižane stopnje, enak znesku uvoznih dajatev, dejansko obračunanem ob sprostitvi blaga v prosti promet.

3. Kadar bi blago na začasnem izvozu ob sprostitvi v prosti promet lahko izpolnjevalo pogoje za znižano carinsko stopnjo ali stopnjo nič zaradi svojega posebnega namena, se taka stopnja upošteva, če je bilo blago predmet enakih operacij kot so predvidene za takšen namen v državi, v kateri so potekale operacije ali zadnja taka operacija oplemenitenja.

4. Kadar pridobljeni proizvodi izpolnjujejo pogoje za preferencialne tarifne ukrepe v skladu s členom 20(3)(d) ali (e) in obstaja ukrep za blago, ki se uvršča v isto tarifo kot blago na začasnem izvozu, je stopnja uvozne dajatve, ki jo je treba upoštevati pri določitvi zneska, ki se odšteje v skladu z odstavkom 1, enaka stopnji, ki bi veljala, če bi blago na začasnem izvozu izpolnjevalo pogoje za možnost uporabe teh preferencialnih ukrepov.

5. Ta člen ne posega v uporabo določb, ki so ali bodo lahko sprejete v okviru trgovine med Skupnostjo in tretjimi državami, in ki predvidevajo oprostitve uvoznih dajatev za določene pridobljene proizvode.

Člen 152

1. Kadar je namen operacije oplemenitenja popravilo blaga na začasnem izvozu, bo to sproščeno v prosti promet s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, kadar se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da je bilo popravljeno brezplačno bodisi zaradi pogodbenih ali zakonskih obveznosti, ki izhajajo iz garancije, ali zaradi tovarniške napake.

2. Odstavek 1 ne velja v primeru, kadar je bila napaka upoštevana ob prvi sprostitvi tega blaga v prosti promet.

Člen 153

Kadar je namen operacije oplemenitenja popravilo blaga na začasnem izvozu in se tako popravilo opravi za plačilo, se delna oprostitve uvoznih dajatev, predvidenih v členu 145, odobri tako, da se ugotovi višina dajatev, ki se obračunavajo na osnovi elementov za izračun dajatev za pridobljene proizvode na dan sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet teh proizvodov, in da se kot carinska vrednost upošteva znesek enak stroškom popravila, če ti stroški predstavljajo edino plačilo imetnika dovoljenja in nanje ne vpliva kakršnakoli povezava med imetnikom in izvajalcem.

IV. Pasivno oplemenitenje z uporabo sistema standardne zamenjave

Člen 154

1. Sistem standardne zamenjave omogoča, da pod pogoji, ki so določeni v tem oddelku IV in ki veljajo dodatno k predhodnim določbam, uvoženi proizvod, v nadaljevanju „nadomestni proizvod“, nadomesti pridobljeni proizvod.

2. Carinski organi dovolijo uporabo sistema standardne zamenjave, kadar operacija oplemenitenja zajema popravilo skupnostnega blaga, razen blaga, ki je predmet skupne kmetijske politike ali posebnih dogovorov, ki veljajo za določeno blago, pridobljeno iz kmetijskih proizvodov.

3. Določbe, ki veljajo za pridobljene proizvode, veljajo tudi za nadomestne proizvode, kar pa ne posega v člen 159.

4. Carinski organi pod pogoji, ki jih sami določijo, dovolijo, da se nadomestni proizvodi uvozijo preden se blago na začasnem izvozu izvozi (predhodni uvoz).

Pri predhodnem uvozu nadomestnega proizvoda se predloži zavarovanje v višini zneska uvoznih dajatev.

Člen 155

1. Nadomestni proizvodi morajo imeti isto tarifno uvrstitev, isto trgovsko kakovost in iste tehnične lastnosti kot blago na začasnem izvozu, če bi bilo na njem opravljeno obravnavano popravilo.

2. Kadar je blago na začasnem izvozu pred izvozom že rabljeno, morajo biti nadomestni proizvodi tudi že rabljeni in ne smejo biti novi proizvodi.

Vendar carinski organi lahko odobrijo odstopanje od tega pravila, če je bil nadomestni proizvod dobavljen brezplačno bodisi zaradi

pogodbenih ali zakonskih obveznosti, ki izhajajo iz garancije, ali zaradi tovarniške napake.

Člen 156

Standardna zamenjava je dovoljena le, kadar je mogoče preveriti, da so izpolnjeni pogoji iz člena 155.

Člen 157

1. V primeru predhodnega uvoza je treba blago na začasnem izvozu izvoziti v roku dveh mesecev od dneva, ko carinski organi sprejmejo deklaracijo za sprostitev nadomestnih proizvodov v prosti promet.

2. Vendar carinski organi lahko na zahtevo udeleženca podaljšajo rok iz odstavka 1 za primeren čas, kadar je to upravičeno zaradi izrednih okoliščin.

Člen 158

V primeru predhodnega uvoza in uporabe člena 151, se znesek, ki ga je treba odšteti, določi na osnovi podlag za izračun, ki veljajo za blago na začasnem izvozu na dan sprejema deklaracije, s katero se daje v postopek.

Člen 159

Člen 147(2) in člen 148(b) ne veljata v okviru standardne zamenjave.

V. Druge določbe

Člen 160

Postopki, predvideni v okviru pasivnega oplemenitenja, se uporabljajo tudi za izvajanje netarifnih ukrepov trgovske politike.

Oddelek 4

Izvoz

Člen 161

1. Izvozni postopek omogoča, da skupnostno blago zapusti carinsko območje Skupnosti.

Izvoz zajema uporabo izstopnih formalnosti vključno z ukrepi trgovinske politike, po potrebi pa tudi izvoznih dajatev.

2. Vsako skupnostno blago, ki je namenjeno za izvoz, z izjemo blaga, danega v postopek pasivnega oplemenitenja ali tranzitni postopek v skladu s členom 163 ter brez poseganja v člen 164, se da v izvozni postopek.

3. Blago, odpremljeno na Helgoland se ne šteje za izvoz s carinskega območja Skupnosti.

4. Primeri in pogoji, ko za blago, ki zapuša carinsko območje Skupnosti, ni potrebna izvozna deklaracija, se določijo skladno s postopkom odbora.

5. Izvozno deklaracijo je treba vložiti pri carinskem uradu, ki je pristojen za nadzor v kraju, kjer ima izvoznik svoj sedež ali kjer je blago zapakirano ali naloženo za izvoz. Izjeme se določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 162

Obravnavano blago se sprosti v izvoz pod pogojem, da zapusti carinsko območje Skupnosti v stanju, v kakršnem je bilo ob sprejemu izvozne deklaracije.

Oddelek 5

Notranji tranzit

Člen 163

1. Postopek notranjega tranzita pod pogoji iz odstavkov 2 do 4 omogoča gibanje skupnostnega blaga od enega do drugega kraja na carinskem območju Skupnosti, ne da bi pri prečkanju ozemlja tretje države spremenilo svoj carinski status. Ta določba ne posega v uporabo člena 91(1)(b).

2. Gibanje iz odstavka 1 lahko poteka bodisi:

- (a) po postopku notranjega tranzitnega postopka Skupnosti, če je taka možnost predvidena z mednarodnim sporazumom;
- (b) na osnovi zvezka TIR (Konvencija TIR);
- (c) na osnovi zvezka ATA (Konvencija ATA) kot tranzitnega dokumenta;
- (d) na osnovi Renskega manifesta (člen 9 Revidirane Konvencije za plovbo po Renu);

(e) na osnovi obrazca 302, predvidenega v sporazumu med državami pogodbenicami Severnoatlantskega pakta o statusu njihovih sil, ki je bil podpisan v Londonu 19. junija 1951; ali

(f) po pošti (vključno s paketnimi pošilkami).

3. V primeru iz odstavka 2(a) se smiselno uporabijo členi 92, 94, 95, 96 in 97.

4. V primerih iz odstavka 2(b) do (f) blago ohrani svoj carinski status le, če se ta status ugotovi v skladu s pogoji in v obliki, ki jih predpisujejo določbe, sprejete skladno s postopkom odbora.

Člen 164

Pogoji, pod katerimi se skupnostno blago lahko giba, ne da bi bilo predmet carinskega postopka, z ene točke do druge na carinskem območju Skupnosti in občasno zunaj tega ozemlja brez spremembe svojega carinskega statusa, se določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 165

Notranji skupnostni tranzitni postopek se uporablja tudi v primerih, kadar določbe Skupnosti izrecno predvidevajo njegovo uporabo.

POGLAVJE 3

DRUGE CARINSKO DOVOLJENE RABE ALI UPORABE

Oddelek 1

Proste cone in prosta skladišča

A. Splošno

Člen 166

Proste cone in prosta skladišča so deli carinskega območja Skupnosti ali prostori na tem območju, ločeni od preostalega dela tega območja, na katerih:

- (a) se neskupnostno blago, za uporabo uvoznih dajatev in ukrepov trgovinske politike pri uvozu obravnava, kot da se ne nahaja na carinskem območju Skupnosti, če se ne sprosti v prosti promet ali da v drug carinski postopek ali uporabi oz. porabi pod drugimi pogoji, kot so tisti, ki so predvideni v carinski zakonodaji;
- (b) se za določeno skupnostno blago, za katero je to s posebnim predpisom Skupnosti predvideno, zaradi vnosa v prosto cono

ali prosto skladišče uporabljajo ukrepi, ki so praviloma vezani na izvoz tega blaga.

Člen 167

1. Države članice lahko določene dele carinskega območja Skupnosti razglasijo za proste cone ali dovolijo postavitve prostih skladišč.
2. Države članice določijo geografsko razmejitev vsake cone. Prostore, ki so namenjeni za prosto skladišče, morajo odobriti države članice.
3. Proste cone je treba ograditi. Države članice določijo vhode in izhode iz vsake proste cone ali prostega skladišča.
4. Za vsako postavitve objektov v prosti coni je potrebno predhodno dovoljenje carinskih organov.

Člen 168

1. Razmejitve ter vhode in izhode iz proste cone in prostih skladišč nadzoruje carinski organi.
2. Osebe in prevozna sredstva, ki vstopajo ali izstopajo iz proste cone ali prostega skladišča, so lahko zavezana carinski kontroli.
3. Dostop do proste cone ali prostega skladišča se lahko prepove osebam, ki ne nudijo potrebnega zagotovila za spoštovanje določb zakonika.
4. Carinski organi lahko preverjajo blago, ki vstopi, se zadržuje ali izstopi iz proste cone ali prostega skladišča. Zaradi izvajanja tega preverjanja je treba carinskim organom predati kopijo prevoznega dokumenta, ki mora spremljati blago pri njegovem vnosu in iznosu, ali pa jim mora biti ta na razpolago pri osebi, ki so jo za to določili ti organi. Kadar se zahteva preverjanje, je treba dati blago na razpolago carinskim organom.

B. Vstop blaga v proste cone ali prosta skladišča

Člen 169

V prosto cono ali prosto skladišče se lahko vnese neskupnostno blago in skupnostno blago.

Vendar lahko carinski organi zahtevajo, da se mora blago, ki predstavlja nevarnost, ki bi lahko poškodovalo drugo blago ali

blago, za katero so iz drugih razlogov potrebni posebni pogoji, skladiščijo v posebej opremljenih prostorih.

Člen 170

1. Brez vpliva na člen 168(4) blaga pri vnosu v prosto cono ali prosto skladišče ni treba niti predložiti carinskim organom niti zanj vložiti carinske deklaracije.
2. Carinskim organom je treba predložiti blago in zanj izpolniti carinske formalnosti samo, če:
 - (a) je bilo dano v carinski postopek in se z njegovim vstopom v prosto cono ali prosto skladišče ta postopek zaključi. Vendar predložitev ni potrebna, če se v okviru tega carinskega postopka za blago dovoli opustitev obveznosti predložitve;
 - (b) če je bila zanj sprejeta odločitev o odobritvi povračila ali odpusta uvoznih dajatev, ki dovoljuje vnos tega blaga v prosto cono ali prosto skladišče;
 - (c) se zanj uporabljajo ukrepi iz člena 166(b).
3. Carinski organi lahko zahtevajo, da se o blagu, ki je zavezano izvoznim dajatvam ali drugim določbam o izvozu, obvesti carinsko službo.

4. Na prošnjo udeleženega carinski organi potrdijo skupnostni ali neskupnostni status blaga, ki je bilo vneseno v prosto cono ali prosto skladišče.

C. Delovanje prostih con in prostih skladišč

Člen 171

1. Zadrževanje blaga v prostih conah ali prostih skladiščih časovno ni omejeno.
2. Za določeno blago iz člena 166(b), ki je predmet skupne kmetijske politike, se lahko po postopku odbora določijo posebni roki.

Člen 172

1. Pod pogoji, ki jih določa ta zakonik, je v prosti coni ali v prostem skladišču dovoljeno izvajati vsako industrijsko, trgovsko ali storitveno dejavnost. O izvajanju teh dejavnosti je treba predhodno obvestiti carinske organe.

2. Carinski organi lahko opravljanje dejavnosti iz odstavka 1 prepovejo ali omejijo zaradi narave blaga, na katero se te dejavnosti nanašajo, ali zaradi potreb carinskega nadzora.

3. Carinski organi lahko prepovejo izvajanje dejavnosti v prosti coni ali prostem skladišču osebam, ki ne nudijo potrebnih zagotovil za spoštovanje določb tega zakonika.

Člen 173

Neskupnostno blago, vneseno v prosto cono ali v prosto skladišče, se lahko med zadrževanjem v prosti coni ali prostem skladišču:

- (a) sprosti v prosti promet skladno s pogoji, predvidenimi v tem postopku in členu 178;
- (b) brez dovoljenja postane predmet običajnih ravnanj iz člena 109(1);
- (c) da v postopek aktivnega oplemenitenja skladno s pogoji, predvidenimi v tem postopku.

Za postopke oplemenitenja, ki se opravljajo na območju prostega pristanišča Hamburg, v prostih conah na Kanarskih otokih, Azorih, Madeiri in prekomorskih departmajih, se ne uporabljajo gospodarski pogoji.

Če pa bi v primeru prostega pristanišča Hamburg v določeni gospodarski panogi zaradi tega odstopanja prišlo do vplivanja na konkurenčne pogoje v Skupnosti, odloči Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino, da se za ustrezno gospodarsko dejavnost, ki se opravlja na območju prostega pristanišča Hamburg, uporabljajo gospodarski pogoji;

- (d) da v postopek predelave pod carinskim nadzorom ob upoštevanju pogojev, predvidenih v tem postopku;
- (e) da v postopek začasnega uvoza skladno s pogoji, predvidenimi v tem postopku;
- (f) odstopi skladno s členom 182;
- (g) uniči, če udeleženi zagotovi carinskemu organu vse informacije, za katere ta meni, da so potrebne.

Če se blago da v enega od postopkov iz točk (c), (d) ali (e), lahko države članice, kolikor je to potrebno za upoštevanje pogojev delovanja in carinskega nadzora v prostih conah ali prostih skladiščih, prilagodijo predpise o kontroli, ki so predvideni na tem področju.

Člen 174

Skupnostno blago iz člena 166(b), ki je predmet skupne kmetijske politike, je lahko predmet samo tistih ravnanj, ki so za to blago

izrecno predvidena skladno s členom 109(2). Ta ravnanja se lahko opravljajo brez dovoljenja.

Člen 175

1. Če se člena 173 in 174 ne uporabljata, se neskupnostno blago in skupnostno blago iz člena 166(b) v prostih conah ali prostih skladiščih ne sme porabiti ali uporabiti.

2. Brez vpliva na določbe, ki se uporabljajo za blago za oskrbo, in kolikor to dovoljuje zadevni postopek, odstavek 1 ne ovira uporabe ali porabe blaga, za katero se v primeru sprostitev v prosti promet ali začasnega uvoza ne bi uporabljale uvozne dajatve ali ukrepi skupne kmetijske politike ali trgovinske politike. V tem primeru deklaracija za sprostitev v prosti promet ali začasni uvoz ni potrebna.

Vendar se deklaracija zahteva, če je treba to blago odpisati od kvote ali plafona.

Člen 176

1. Vsakdo, ki v prosti coni ali prostem skladišču izvaja dejavnost na področju skladiščenja, obdelave ali predelave, nakupa ali prodaje blaga, mora o tem voditi evidence blaga v obliki, ki jo odobrijo carinski organi. Blago je treba takoj ob vnosu v prostore te osebe vpisati v evidence blaga. Te evidence morajo carinskim organom omogočiti prepoznavanje blaga, iz njih mora biti razvidno tudi gibanje blaga.

2. V primeru pretovarjanja blaga v prosti coni je treba carinskim organom dati na razpolago ustrezne dokumente. Kratkotrajno skladiščenje blaga v zvezi s takšnim pretovarjanjem se šteje za del pretovarjanja.

D. Iznos blaga iz prostih con ali prostih skladišč

Člen 177

Brez vpliva na posebne določbe, ki se sprejmejo v okviru posebnih carinskih predpisov, se lahko blago pri iznosu iz proste cone ali prostega skladišča:

- izvozi ali ponovno izvozi s carinskega območja Skupnosti; ali
- vnese v druge dele carinskega območja Skupnosti.

Določbe naslova III, z izjemo členov 48 do 53 o skupnostnem blagu, se uporabljajo za blago, ki se vnese na druge dele tega območja, razen če gre za blago, ki prosto cono zapusti po morju

ali zraku, ne da bi se zanj začel tranzitni ali kakšen drug carinski postopek.

Člen 178

1. Če nastane carinski dolg za neskupnostno blago, in se carinska vrednost tega blaga določi na podlagi dejansko plačane ali plačljive cene, ki vključuje stroške skladiščenja in ohranjanja blaga med zadrževanjem v prosti coni ali prostem skladišču, se ti stroški ne vštejejo v carinsko vrednost, če so izkazani ločeno od dejansko plačane ali plačljive cene za blago.

2. Če je bilo to blago v prosti coni ali prostem skladišču predmet običajnih ravnanj po členu 109(1), se pri določitvi zneska uvoznih dajatev na zahtevo deklaranta in pod pogojem, da je bilo za ta ravnanja izdano dovoljenje skladno z odstavkom 3 tega člena, upoštevajo tista vrsta, carinska vrednost in količina, ki bi jih bilo treba za to blago upoštevati v trenutku iz člena 214, če to ne bi bilo predmet teh ravnanj. Vendar se lahko skladno s postopkom odbora sprejmejo odstopanja od te določbe.

Člen 179

1. Skupnostno blago iz člena 166(b), ki je predmet skupne kmetijske politike in je bilo vneseno v prosto cono ali prosto skladišče, mora pridobiti eno od rab ali uporab, predvideno v predpisih, ki mu zaradi vnosa v prosto cono ali prosto skladišče dovoljuje, da uživa ugodnosti ukrepov, ki so praviloma vezani na njegov izvoz.

2. Če se to blago ponovno vnese na druge dele carinskega območja Skupnosti ali če po preteku roka, določenega ob uporabi člena 171(2), ni bilo predmet zahtevka za pridobitev ene od rab ali uporab iz odstavka 1, carinski organi sprejmejo ukrepe, ki so z zadevnimi posebnimi predpisi predvideni za primere neupoštevanja predvidene rabe ali uporabe.

Člen 180

1. V primeru vnosa ali ponovnega vnosa blaga na druge dele carinskega območja Skupnosti ali vnosa blaga v katerega od carinskih postopkov se lahko za dokazilo o skupnostnem ali neskupnostnem statusu tega blaga uporabi potrdilo iz člena 170(4).

2. Če s potrdilom ali na kakšen drug način ni mogoče ugotoviti, da ima blago skupnostni ali neskupnostni status, se to blago:

- za uporabo izvoznih dajatev in izvoznih licenc ter ukrepov za izvoz v okviru trgovinske politike šteje za skupnostno blago,
- v drugih primerih za neskupnostno blago.

Člen 181

Carinski organi se prepričajo, da se predpisi o izvozu ali ponovnem izvozu upoštevajo pri izvozu ali ponovnem izvozu blaga iz proste cone ali prostega skladišča.

Oddelek 2

Ponovni izvoz, uničenje in odstop

Člen 182

1. Neskupnostno blago se lahko:

- ponovno izvozi s carinskega območja Skupnosti;
- uniči;
- odstopi v korist državne blagajne, če je ta možnost predvidena v nacionalni zakonodaji.

2. Pri ponovnem izvozu se po potrebi uporabijo formalnosti, predvidene za iznos blaga, vključno z ukrepi trgovinske politike.

Skladno s postopkom odbora se lahko določijo primeri, v katerih se neskupnostno blago, lahko da v odložni postopek, zato da se ne uporabijo ukrepi trgovinske politike pri izvozu.

3. O ponovnem izvozu ali uničenju je treba predhodno obvestiti carinske organe. Carinski organi prepovejo ponovni izvoz, če to predvidevajo formalnosti ali ukrepi iz prvega pododstavka odstavka 2. Če je blago, ki je bilo med njegovim zadrževanjem na carinskem območju Skupnosti dano v carinski postopek z ekonomskim učinkom, namenjeno ponovnemu izvozu, je treba vložiti carinsko deklaracijo v skladu s členi 59 do 78. V tem primeru se uporablja člen 161(4) in (5).

Odstop se opravi v skladu z nacionalnimi predpisi.

4. Uničenje ali odstop ne sme povzročiti nobenih stroškov za državno blagajno.

5. Odpadki in ostanki, ki so morebiti nastali pri uničenju, morajo pridobiti eno od carinsko dovoljenih rab ali uporab, predvidenih za neskupnostno blago.

Pod carinskim nadzorom so do trenutka, predvidenega v členu 37(2).

NASLOV V

BLAGO, KI ZAPUŠČA CARINSKO OBMOČJE SKUPNOSTI

Člen 183

Blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, je pod carinskim nadzorom. Skladno z veljavnimi določbami lahko carinski organi opravijo kontrolo tega blaga. Blago mora zapustiti to območje, če je to potrebno, po poti in na način, ki ga določijo carinski organi.

NASLOV VI

PREDNOSTNE OBRAVNAVE

POGLAVJE I

OPROSTITVE CARIN

Člen 184

Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije določi primere, za katere se zaradi posebnih okoliščin pri sprostitvi blaga v prosti promet ali pri izvozu blaga odobri oprostitev plačila uvoznih ali izvoznih dajatev.

Če se to blago ne uporabi za isti namen, se znesek uvoznih dajatev, katerim je blago zavezano, zniža za znesek, ki se je po potrebi pobral ob prvi sprostitvi v prosti promet. Če je ta zadnji znesek višji od zneska, ki se določi ob sprostitvi vrnjene blaga v prosti promet, se povračilo ne odobri.

2. Oprostitev uvoznih dajatev iz odstavka 1 se ne odobri za:

- (a) blago, ki se s carinskega območja Skupnosti izvozi v okviru pasivnega oplemenitenja, razen če se to blago še vedno nahaja v enakem stanju, kot je bilo izvoženo;
- (b) blago, za katero je bil uporabljen ukrep Skupnosti, ki vključuje njegov izvoz v tretje države. Primeri in pogoji, pod katerimi so mogoča odstopanja od te določbe, se določijo skladno s postopkom odbora.

POGLAVJE 2

VRNJENO BLAGO

Člen 185

1. Skupnostno blago, ki je bilo izvoženo iz carinskega območja Skupnosti in v roku treh let vrnjeno na to carinsko območje in sproščeno v prosti promet, se na zahtevo udeleženega oprosti uvoznih dajatev.

Člen 186

Oprostitev uvoznih dajatev iz člena 185 se odobri le takrat, če se blago ponovno uvozi v enakem stanju kot se je izvozilo. Primeri in pogoji, pod katerimi so mogoča odstopanja od te zahteve, se določijo skladno s postopkom odbora.

Člen 187

Vendar:

- rok treh let se lahko zaradi upoštevanja posebnih okoliščin prekorači;
- če je bilo vrnjeno blago pred izvozom s carinskega območja Skupnosti zaradi njegove uporabe v posebne namene sproščeno v prosti promet z nižjo uvozno dajatvijo ali po stopnji nič, se oprostitev iz odstavka 1 dovoli le ob pogoju, da se to blago ponovno uporabi za isti namen.

Določbe členov 185 in 186 se smiselno uporabljajo za pridobljene proizvode, ki so bili prvotno izvoženi ali ponovno izvoženi v okviru postopka aktivnega oplemenitenja.

Zakonsko dolgovani znesek uvoznih dajatev se določi po veljavnih pravilih za postopek aktivnega oplemenitenja, pri tem pa se šteje datum ponovnega izvoza pridobljenih proizvodov za datum sprostitve v prosti promet.

POGLAVJE 3

IZDELKI MORSKEGA RIBOLOVA IN DRUGI IZDELKI IZ MORJA

Člen 188

Brez vpliva na člen 23(1)(f) so v primeru sprostitev v prosti promet oproščeni uvoznih dajatev:

(a) izdelki ribolova in drugi izdelki iz morja, pridobljeni v teritorialnih vodah tretje države z ladjami, ki so vpisane ali registrirane v državi članici in plovejo pod zastavo te države;

(b) izdelki, izdelani na predelovalnih ladjah, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a), iz izdelkov v točki (a).

NASLOV VII

CARINSKI DOLG

POGLAVJE I

ZAVAROVANJE ZNESKA CARINSKEGA DOLGA

Člen 189

1. Če v skladu s carinskimi predpisi carinski organi zahtevajo predložitev zavarovanja, da se zagotovi plačilo carinskega dolga, mora tako zavarovanje zagotoviti dolžnik ali oseba, ki bi lahko postala dolžnik.

2. Carinski organi lahko za isti carinski dolg zahtevajo predložitev samo enega zavarovanja.

Če se v okviru carinskega postopka, ki se lahko za določeno blago uporabi v več državah članicah, zagotovi zavarovanje, je to zavarovanje skladno s predpisi, sprejetimi po postopku odbora, veljavno v zadevnih državah članicah.

3. Carinski organi lahko dovolijo, da zavarovanje namesto osebe, od katere se zavarovanje zahteva, predloži tretja oseba.

4. Če je dolžnik ali oseba, ki bi lahko postala dolžnik, javni organ, se ne zahteva nobeno zavarovanje.

5. Carinski organi lahko opustijo zahtevo predložitve zavarovanja, če znesek, ki ga je treba zavarovati, ne presega 500 ECU.

Člen 190

1. Če carinska zakonodaja predvideva, da predložitev zavarovanja ni obvezna, carinski organi po lastni presoji zahtevajo predložitev zavarovanja, kolikor plačilo nastalega carinskega dolga ali carinskega dolga, ki bi lahko nastal, v predvidenih rokih ni na zanesljiv način zagotovljeno.

Če se zavarovanje iz prejšnjega pododstavka ne zahteva, lahko carinski organi od osebe iz člena 189(1) kljub temu zahtevajo izjavo o ravnanju v skladu z obveznostmi, ki to osebo zakonsko zavezujejo.

2. Zavarovanje iz prvega pododstavka odstavka 1 se lahko zahteva:

— v trenutku uporabe predpisa, ki predvideva možnost, da se zahteva predložitev zavarovanja, ali

— v vsakem poznejšem trenutku, če carinski organi ugotovijo, da plačilo nastalega carinskega dolga ali carinskega dolga, ki bi lahko nastal, v predvidenih rokih ni na zanesljiv način zagotovljeno.

Člen 191

Carinski organi na zahtevo osebe iz člena 189(1) ali (3) dovolijo, da se za več postopkov, ki povzročijo nastanek ali bi lahko povzročili nastanek carinskega dolga, predloži skupno zavarovanje.

Člen 192

1. Če carinska zakonodaja predvideva obvezno predložitev zavarovanja, carinski organi določijo znesek tega zavarovanja v višini, ki ustreza:

— natančnemu znesku zadevnega carinskega dolga ali carinskih dolgov, če se lahko ta znesek z gotovostjo določi v trenutku, v katerem se zahteva zavarovanje, ali

— najvišjemu s strani carinskih organov ocenjenemu znesku carinskega dolga ali dolgov, ki je/so nastal/-i ali bi lahko nastal/-i v drugih primerih.

Če se predloži skupno zavarovanje za carinske dolgove, katerih znesek se časovno spreminja, je treba znesek tega zavarovanja določiti v višini, ki omogoča v vsakem trenutku pokritje zneska zadevnih carinskih dolgov.

2. Če predložitev zavarovanja v carinski zakonodaji ni obvezna in jo carinski organi zahtevajo, ti določijo znesek zavarovanja tako, da njegova višina ne presega tiste iz odstavka 1.

3. Skladno s postopkom odbora se določijo primeri in pogoji, pod katerimi se lahko predloži pavšalno zavarovanje.

Člen 193

Zavarovanje je mogoče zagotoviti:

- s položitvijo gotovine,
- ali s strani garanta.

Člen 194

1. Gotovinsko zavarovanje je treba položiti v valuti države članice, v kateri se zahteva zavarovanje.

S položitvijo gotovinskega zavarovanja je izenačena:

- prepustitev čeka, katerega plačilo v obliki, ki je na vsak način sprejemljiva za carinske organe, zagotovi organ, na katerega je bil izstavljen,
- prepustitev katerega koli drugega instrumenta, ki ima razdolitveni učinek in ga priznajo carinski organi.

2. Gotovinsko zavarovanje ali podobno zavarovanje je treba predložiti v skladu s predpisi države članice, v kateri se zavarovanje zahteva.

Člen 195

Garant se mora pisno zavezati, da bo solidarno s dolžnikom poravnal zavarovani znesek carinskega dolga, ki zapade v plačilo.

Garant je tretja oseba, ki ima sedež v Skupnosti, in jo kot garanta priznajo carinski organi države članice.

Carinski organi lahko zavrnejo odobritev predlaganega garanta, če menijo, da ta ne zagotavlja na zanesljiv način plačila carinskega dolga v predvidenih rokih.

Člen 196

Oseba, ki je dolžna zagotoviti zavarovanje, prosto izbira oblike zavarovanja, predvidene v členu 193.

Vendar lahko carinski organi predlagano obliko zavarovanja zavrnejo, če ta ni združljiv s pravilnim potekom zadevnega carinskega postopka. Enako velja tudi za predlagano zavarovanje. Carinski organi lahko zahtevajo, da se izbrana oblika zavarovanja ohrani za določeni čas.

Člen 197

1. Kolikor to predvidevajo določbe, sprejete skladno s postopkom odbora, lahko carinski organi sprejmejo tudi druge oblike zavarovanja, kot izhajajo iz člena 193, če te oblike na enakovreden način zagotavljajo plačilo carinskega dolga.

Carinski organi zavrnejo zavarovanje, ki ga predlaga dolžnik, če menijo, da ta ne zagotavlja na zanesljiv način plačila carinskega dolga.

2. Ob upoštevanju pridrška iz drugega pododstavka odstavka 1 lahko carinski organi sprejmejo predložitev gotovinskega zavarovanja, ne da bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 194(1).

Člen 198

Če carinski organi ugotovijo, da predloženo zavarovanje ne zagotavlja ali ne zagotavlja več na zanesljiv način ali popolnoma plačila carinskega dolga v predvidenih rokih, zahtevajo, da oseba iz člena 189(1) sama izbere, ali bo zagotovila dodatno zavarovanje ali pa bo prvotno zavarovanje nadomestila z novim.

Člen 199

1. Zavarovanje se ne more sprostiti, dokler carinski dolg, za katerega je bilo to zavarovanje zagotovljeno, ne ugasne ali dokler ta še lahko nastane. Takoj, ko carinski dolg ugasne ali ne more več nastati, je treba zavarovanje nemudoma sprostiti.

2. Če carinski dolg delno ugasne ali za določeni del zavarovanega zneska ne more več nastati, se zagotovljeno zavarovanje na zahtevo udeleženega delno sprosti, razen če zadevni znesek tega ne upravičuje.

Člen 200

Določbe, ki odstopajo od določb tega poglavja, se po potrebi zaradi upoštevanja mednarodnih sporazumov sprejmejo skladno s postopkom odbora.

POGLAVJE 2

NASTANEK CARINSKEGA DOLGA

Člen 201

1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

- (a) s sprostitvijo v prosti promet blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, ali

(b) z vnosom takšnega blaga v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev.

2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema zadevne carinske deklaracije.

3. Dolžnik je deklarant. V primeru posrednega zastopanja je dolžnik tudi oseba, za račun katere je bila izdelana carinska deklaracija.

Če se carinska deklaracija za enega od postopkov iz odstavka 1 sestavi na podlagi podatkov, ki povzročijo, da se zakonsko določene dajatve v celoti ali deloma ne poberejo, se lahko tudi osebe, ki so zagotovile te podatke, potrebne za izdelavo deklaracije, in so vedele ali bi morale vedeti, da so bili ti podatki napačni, v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi štejejo za dolžnike.

Člen 202

1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

(a) z nezakonitim vnosom blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, na carinsko območje Skupnosti, ali

(b) z nezakonitim vnosom takšnega blaga, ki se nahaja v prosti carinski coni ali prostem skladišču, v drugi del tega območja.

V skladu s tem členom se šteje za nezakoniti vnos vsak vnos, pri katerem gre za kršitev členov 38 do 41 in druge alineje člena 177.

2. Carinski dolg nastane v trenutku nezakonitega vnosa blaga.

3. Dolžniki so:

- oseba, ki je nezakonito vnesla blago,
- osebe, ki so sodelovale pri vnosu in so vedele ali bi morale vedeti, da je bil vnos nezakonit,
- kakor tudi osebe, ki so zadevno blago pridobile ali posedovale in so v trenutku pridobitve ali prejema tega blaga vedele ali bi morale vedeti, da gre za blago, ki je bilo nezakonito vneseno.

Člen 203

1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

— z nezakonito odstranitvijo blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, izpod carinskega nadzora.

2. Carinski dolg nastane v trenutku odstranitve blaga izpod carinskega nadzora.

3. Dolžniki so:

- oseba, ki je odstranila blago izpod carinskega nadzora,
- osebe, ki so bile udeležene pri odstranitvi in so vedele ali bi morale vedeti, da gre za odstranitev blaga izpod carinskega nadzora,
- osebe, ki so zadevno blago pridobile ali posedovale in so v trenutku pridobitve ali prejema tega blaga vedele ali bi morale vedeti, da gre za blago, ki je bilo odstranjeno izpod carinskega nadzora, kakor tudi
- po potrebi oseba, ki mora izpolniti obveznosti, izhajajoče iz zadrževanja blaga v začasni hrambi ali uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo dano to blago.

Člen 204

1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

(a) z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja za blago, zavezano uvoznim dajatvam, iz zadrževanja v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano, ali

(b) z neupoštevanjem enega od pogojev za vnos blaga v ta postopek ali za odobritev znižane uvozne dajatve ali stopnje nič zaradi uporabe blaga v posebne namene,

v primerih, ki niso naštetih v členu 203, razen če se dokaže, da te kršitve niso bistveno vplivale na pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka.

2. Carinski dolg nastane v trenutku, ko se obveznost, neizpolnitev katere povzroči nastanek carinskega dolga, preneha izpolnjevati, ali v trenutku, ko je bilo blago dano v zadevni carinski postopek, če se naknadno ugotovi, da eden od pogojev za vnos blaga v ta postopek ali odobritev znižane uvozne dajatve ali stopnje nič zaradi uporabe blaga v posebne namene dejansko ni bil izpolnjen.

3. Dolžnik je oseba, ki mora, odvisno od primera, izpolnjevati obveznosti, ki izhajajo iz zadrževanja blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo to blago dano, ali spoštovati pogoje za vnos blaga v ta postopek.

Člen 205

1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

- s porabo ali uporabo blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, v prosti coni ali v prostem skladišču pod drugimi pogoji, kot so predvideni v veljavni zakonodaji.

V primeru izginotja blaga in v primeru, če se to izginotje carinskim organom ne more zadovoljivo dokazati, lahko ti izhajajo iz tega, da je bilo blago v prosti carinski coni ali prostem skladišču porabljeno ali uporabljeno.

2. Dolg nastane v trenutku, ko se blago porabi ali se prvič uporabi pod drugimi pogoji, kot so predvideni v veljavni zakonodaji.

3. Dolžnik je oseba, ki je blago porabila ali uporabila, in osebe, ki so sodelovale pri tej porabi ali uporabi in so vedele ali bi morale vedeti, da je bilo to blago porabljeno ali uporabljeno pod drugimi pogoji, kot so predvideni v veljavni zakonodaji.

Če carinski organi v primeru izginotja blaga izhajajo iz tega, da je bilo to blago porabljeno ali uporabljeno v prosti coni ali prostem skladišču in ni mogoče uporabiti prejšnjega pododstavka, je oseba, ki je zavezana plačilu carinskega dolga, tista oseba, za katero carinski organi vedo, da se je pri njej blago nazadnje nahajalo.

Člen 206

1. Z odstopanjem od členov 202 in 204(1)(a) se šteje, da za določeno blago ne nastane carinski dolg pri uvozu, če udeleženi dokaže, da je neizpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz:

- določb členov 38 do 41 in druge alinee člena 177,
- zadrževanja zadevnega blaga v začasni hrambi,
- ali uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo dano to blago,

posledica popolnega uničenja ali nepovratne izgube tega blaga zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile ali zaradi dovoljenja carinskih organov.

Za izvajanje tega odstavka je blago nepovratno izgubljeno, če ga nihče več ne more uporabiti.

2. Šteje se, da uvozni carinski dolg tudi ne more nastati za blago, sproščeno v prosti promet z uporabo znižane uvozne dajatve ali stopnje nič zaradi njegove uporabe v posebne namene, če se to blago z dovoljenjem carinskih organov izvozi ali ponovno izvozi.

Člen 207

Če se v skladu s členom 206(1) šteje, da ni nastal carinski dolg za blago, sproščeno v prosti promet z uporabo znižane uvozne dajatve ali stopnje nič zaradi njegove uporabe v posebne namene, se odpadki in ostanki, ki ostanejo po uničenju, štejejo za neskupnostno blago.

Člen 208

Če v skladu s členom 203 ali 204 nastane carinski dolg za blago, sproščeno v prosti promet z uporabo znižane uvozne dajatve zaradi njegove uporabe v posebne namene, se znesek, plačan ob sprostitvi v prosti promet, odšteje od zneska nastalega carinskega dolga.

Ta določba se smiselno uporablja, če nastane carinski dolg za odpadke in ostanke, ki so nastali pri uničenju takšnega blaga.

Člen 209

1. Carinski dolg pri izvozu nastane:

- z izvozom blaga, zavezanega izvoznim dajatvam, s carinskega območja Skupnosti s carinsko deklaracijo.

2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema te carinske deklaracije.

3. Dolžnik je deklarant. V primeru posrednega zastopanja je dolžnik tudi oseba, za račun katere se izdelava deklaracija.

Člen 210

1. Carinski dolg pri izvozu nastane:

- z iznosom blaga, zavezanega izvoznim dajatvam, s carinskega območja Skupnosti brez carinske deklaracije.

2. Carinski dolg nastane v trenutku dejanskega iznosa tega blaga s tega območja.

3. Dolžnik je:

- oseba, ki je to blago iznesla,
- kakor tudi osebe, ki so sodelovale pri tem iznosu in so vedele ali bi morale vedeti, da carinska deklaracija ni bila vložena, čeprav bi morala biti.

Člen 211

1. Carinski dolg pri izvozu nastane:

— z neupoštevanjem pogojev, ki so omogočili iznos blaga s carinskega območja Skupnosti ob popolni ali delni oprostitvi izvoznih dajatev.

2. Carinski dolg nastane v trenutku, v katerem je blago pridobilo drugo rabo ali uporabo, kot je tista, zaradi katere je bil dovoljen iznos blaga s carinskega območja Skupnosti ob popolni ali delni oprostitvi izvoznih dajatev ali, če carinski organi tega trenutka ne morejo določiti, v trenutku preteka roka za predložitev dokazila o tem, da so bili izpolnjeni pogoji, določeni za odobritev te oprostitve.

3. Dolжник je deklarant. V primeru posrednega zastopanja je dolжник tudi oseba, za račun katere se izdelava deklaracija.

zadevno blago, upošteva trenutek, ko carinski organi ugotovijo, da se to blago nahaja v položaju, ki je povzročil nastanek carinskega dolga.

Če pa carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij, ki jim to omogočajo, ugotovijo, da je carinski dolg nastal, preden so sami prišli do tega zaključka, se znesek uvoznih ali izvoznih dajatev za zadevno blago določi na osnovi podlag za izračun, ki so za to blago veljale v najbolj zgodnjem trenutku, za katerega je na podlagi razpoložljivih podatkov mogoče ugotoviti obstoj carinskega dolga, nastalega zaradi tega položaja.

3. Obresti za nadomestilo je treba obračunati v primerih in pod pogoji, določenimi skladno s postopkom odbora, da bi tako preprečili pridobitev finančne ugodnosti zaradi premika trenutka nastanka ali vknjižbe carinskega dolga.

Člen 212

Carinski dolg iz členov 201 do 205 in 209 do 211 nastane tudi, če se nanaša na blago, ki je pri uvozu ali izvozu predmet kakršnega koli ukrepa prepovedi ali omejitve. Vendar carinski dolg ne nastane, če se na carinsko območje Skupnosti nezakonito vnesejo ponarejeni denar ali mamila in psihotropne snovi, ki ne vstopijo v gospodarski krogotok, ki ga zaradi njihove uporabe v medicinske in znanstvene namene pristojni organi strogo nadzorujejo. Za namene kazenske zakonodaje, ki se uporablja za carinske prekrške, pa se šteje, da carinski dolg nastane, če kazenska zakonodaja države članice predvideva, da carine služijo kot podlaga za določanje kazni ali da obstoj carinskega dolga služi kot podlaga za kazenski pregon.

Člen 213

Če obstaja za isti carinski dolg več dolžnikov, so ti solidarno zavezani plačilu tega dolga.

Člen 214

1. Če v tem zakoniku ni izrecno določeno drugače, se znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki se uporabljajo za blago, brez vpliva na odstavek 2, določi na osnovi podlag za izračun dajatev, ki veljajo za to blago v trenutku, ko zanj nastane carinski dolg.

2. Če trenutka nastanka carinskega dolga ni mogoče točno določiti, se pri določitvi podlag za izračun dajatev, ki veljajo za

1. Carinski dolg nastane na kraju storitve dejanj, ki povzročijo nastanek tega dolga.

2. Če kraja iz odstavka 1 ni mogoče določiti, se šteje, da je carinski dolg nastal na kraju, na katerem carinski organi ugotovijo, da se blago nahaja v položaju, ki je povzročil nastanek carinskega dolga.

3. Če carinski postopek za blago ni zaključen, se šteje, da je carinski dolg nastal:

— na kraju, kjer je bilo blago dano v postopek, ali

— na kraju, kjer blago v okviru zadevnega postopka vstopi v Skupnost.

4. Če lahko carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij ugotovijo, da je carinski dolg že nastal, ko se je blago prej nahajalo na nekem drugem kraju, se šteje, da je carinski dolg nastal na kraju, na katerem je mogoče ugotoviti, da se je blago nahajalo v najbolj zgodnjem trenutku, za katerega se lahko dokaže obstoj carinskega dolga.

Člen 215

Člen 216

1. Kolikor sporazumi, sklenjeni med Skupnostjo in nekaterimi tretjimi državami, predvidevajo preferencialno tarifno obravnavo za uvoz blaga po poreklu iz Skupnosti v te tretje države v smislu teh sporazumov, pod pogojem, da se v primeru, da je bilo blago pridobljeno v postopku aktivnega oplemenitenja, za neskupnostno blago, ki je bilo vključeno v to blago s poreklom,

plačajo pripadajoče uvozne dajatve, nastane uvozni carinski dolg v trenutku potrditve veljavnosti dokumentov, potrebnih za pridobitev te preferencialne tarifne obravnave v tretjih državah.

2. Za trenutek nastanka tega carinskega dolga se šteje trenutek, v katerem carinski organi sprejmejo izvozno deklaracijo za zadevno blago.

3. Dolžnik je deklarant. V primeru posrednega zastopanja je dolžnik tudi oseba, za račun katere se izdelava deklaracija.

4. Znesek uvoznih dajatev, ki ustreza temu carinskemu dolgu, se določi pod enakimi pogoji, kot če bi šlo za carinski dolg, ki nastane isti dan s sprejemom deklaracije za sprostitve zadevnega blaga v prosti promet zaradi zaključka postopka aktivnega oplenitvenja.

POGLAVJE 3

IZTERJAVA ZNESKA CARINSKEGA DOLGA

Oddelek 1

Vknjižba in obvestitev dolžnika o znesku dajatev

Člen 217

1. Vsak znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga – v nadaljevanju „znesek dajatev“ – morajo carinski organi, takoj potem, ko so jim na voljo potrebni podatki, izračunati in vnesti v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov (vknjižba).

Prvi pododstavek se ne uporablja, če:

- (a) je bila uvedena začasna protidampinška ali izravnalna dajatev;
- (b) je zakonsko dolgovani znesek dajatev višji kot znesek, določen na podlagi zavezujoče tarifne informacije;
- (c) lahko carinski organi zaradi predpisov, sprejetih skladno s postopkom odbora, opustijo vknjižbo zneskov dajatev, njihovih od določenega zneska.

Carinski organi lahko opustijo vknjižbo zneskov dajatev, ki se v skladu s členom 221(3) po poteku predpisanega roka ne morejo sporočiti carinskemu dolžniku.

2. Podrobnosti vknjižbe zneskov dajatev določijo države članice. Ti postopki se lahko razlikujejo glede na to, ali je ob upoštevanju pogojev, pod katerimi je nastal carinski dolg, plačilo teh zneskov za carinske organe zagotovljeno ali ne.

Člen 218

1. Če nastane carinski dolg s sprejemom deklaracije blaga za kateri drugi postopek, kot je postopek začasnega uvoza z delno oprostivjo uvoznih dajatev, ali s kakršnim koli drugim dejanjem, ki ima enak pravni učinek kot sprejem takšne deklaracije, se mora vknjižba zneska, ki ustreza temu carinskemu dolgu, opraviti takoj po izračunu tega zneska in najkasneje drugi dan, ki sledi dnevu prepustitve blaga.

Vendar se lahko skupni znesek dajatev za vso blago, ki je bilo prepuščeno isti osebi v obdobju, ki so ga določili carinski organi in ki ni sme biti daljše od 31 dni vknjiži samo enkrat ob zaključku tega obdobja, pod pogojem, da je bilo plačilo zneska zavarovano. Ta vknjižba se mora opraviti v roku petih dni po poteku zadevnega obdobja.

2. Če je z določbami predpisano, da se blago lahko prepusti, preden so izpolnjeni določeni pogoji za določitev ali pobiranje zneska nastalega dolga, predvideni v zakonodaji Skupnosti, se mora vknjižba opraviti najkasneje dva dni po dnevu dokončnega izračuna ali določitve zneska dolga ali obveznosti plačila dajatev, ki izhajajo iz tega dolga.

Vendar, če carinski dolg zadeva začasno protidampinško ali izravnalno dajatvijo, se mora vknjižba te dajatve opraviti najkasneje dva meseca od dneva objave uredbe o uvedbi dokončne protidampinške ali izravnalne dajatve v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

3. V primeru, če carinski dolg nastane pod drugimi pogoji, kot so navedeni v odstavku 1, se mora vknjižba ustreznega zneska dajatev opraviti v roku dveh dni, kar se šteje od dneva, ko imajo carinski organi možnost, da

- (a) izračunajo znesek zadevnih dajatev, in
- (b) določijo dolžnika.

Člen 219

1. Roki za vknjižbo iz člena 218 se lahko podaljšajo:

- (a) iz razlogov, ki se nanašajo na upravno ureditev držav članic ter predvsem v primerih centralnega knjigovodstva,
- (b) zaradi posebnih okoliščin, ki carinske organe ovirajo pri upoštevanju omenjenih rokov.

Tako podaljšani roki ne smejo biti daljši od 14 dni.

2. Roki iz odstavka 1 se ne uporabljajo v primeru nepredvidljivih dogodkov ali višje sile.

Člen 220

Oddelek 2

Roki in postopki plačila zneska dajatev

1. Če znesek dajatev, ki izhaja iz carinskega dolga, ni bil vknjižen v skladu s členoma 218 in 219 ali je bil vknjižen nižji znesek od zakonsko dolgovanega, se mora vknjižba zneska izterjevanih dajatev, ali preostalega izterjevanega zneska dajatev, opraviti v roku dveh dni, ki se šteje od dneva, ko carinski organi to ugotovijo in lahko izračunajo zakonsko dolgovani znesek ter določijo dolžnika (naknadna vknjižba). Ta rok se lahko podaljša v skladu s členom 219.

2. Razen v primerih iz drugega in tretjega pododstavka člena 217(1) se naknadna vknjižba ne opravi, če:

- (a) je bila prvotna odločitev o tem, da se dajatve ne vknjižijo ali da se vknjiži nižji znesek od zakonsko dolgovanega, sprejeta na podlagi splošnih določb, ki so bile kasneje s sodno odločbo razglašene za neveljavne;
- (b) se zakonsko dolgovani znesek dajatev ni vknjižil zaradi napake carinskih organov in če dolžnik te napake ni mogel odkriti in je ravnal v dobri veri in upošteval vse določbe o carinski deklaraciji, predvidene v veljavni zakonodaji;
- (c) carinskim organom zaradi predpisov, sprejetih skladno s postopkom odbora, ni treba opraviti naknadne vknjižbe zneskov dajatev, nižjih od določenega zneska.

Člen 221

1. Znesek dajatev se mora dolžniku takoj po vknjižbi v skladu z ustreznimi postopki sporočiti.

2. Če je bil plačljivi znesek dajatev okvirno naveden že v carinski deklaraciji, lahko carinski organi predvidijo, da se sporočilo iz odstavka 1 pošlje le, če navedeni znesek dajatev ne ustreza tistemu, ki so ga sami določili.

Če se uporabi možnost iz prejšnjega pododstavka, se brez vpliva na uporabo drugega pododstavka člena 218(1) prepustitev blaga, ki jo odobrijo carinski organi, šteje za sporočilo dolžniku o vknjiženem znesku dajatev.

3. Dolžniku sporočila ni več mogoče posredovati po poteku roka treh let od dneva nastanka carinskega dolga. Če pa carinski organi zaradi dejanja, za katerega je bilo mogoče uvesti kazenski pregon, niso mogli določiti natančnega zakonsko dolgovanega zneska dajatev, lahko to sporočilo posredujejo tudi po poteku omenjenega roka treh let, kolikor to predvidevajo veljavne določbe.

Člen 222

1. Vsak znesek dajatev, ki je bil sporočen v skladu s členom 221, mora dolžnik plačati v naslednjih rokih:

- (a) če oseba ne uživa ugodnosti katere od plačilnih olajšav iz členov 224 do 229, se mora plačilo opraviti v predpisanem roku.

Brez vpliva na drugi odstavek člena 244 ta rok ne sme biti daljši od desetih dni, ki se šteje od dneva sporočitve dolgovanega zneska dajatev dolžniku; v primeru združevanja vknjižb pod pogoji iz drugega pododstavka člena 218(1) je treba določiti rok na način, ki dolžniku ne omogoča daljšega roka plačila, kot če bi ta dobil odobren odlog plačila.

Podaljšanje roka se dovoli po službeni dolžnosti, če se ugotovi, da je udeleženi sporočilo prejel prepozno, da bi lahko upošteval predpisani rok za plačilo.

Poleg tega lahko carinski organi na zahtevo carinskega dolžnika odobrijo podaljšanje roka, če plačljivi znesek dajatev izhaja iz postopka naknadne izterjave. Brez vpliva na člen 229(a) na ta način podaljšani rok ne more biti daljši od obdobja, ki ga dolžnik potrebuje, da sprejme ukrepe za izpolnitev svoje obveznosti;

- (b) če ta oseba uživa ugodnosti ene od plačilnih olajšav iz členov 224 do 229, se mora plačilo opraviti najkasneje po poteku roka ali rokov, določenih v okviru teh olajšav.

2. Če se zahtevek za odpust dajatev vloži skladno s členi 237, 238 ali 239 ali če je blago zaplenjeno z namenom poznejšega odvzema v skladu s členi 233(b), (c) druga alineja ali (d), se obveznost dolžnika za plačilo dajatev pod pogoji, določenimi skladno s postopkom odbora, odloži.

Člen 223

Plačilo se mora opraviti v gotovini ali na kakršen koli drug način, ki ima skladno z veljavnimi določbami učinek razdolžitve. Lahko se opravi tudi s poračunom, če to predvidevajo veljavne določbe.

Člen 224

Če se znesek dajatev nanaša na blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila takšnih dajatev, carinski organi

pod pogoji, določenimi v členih 225, 226 in 227, na zahtevo udeleženega odobrijo odlog plačila tega zneska.

Člen 225

Odobritev odloga plačila se pogojuje s predložitvijo zavarovanja s strani vložnika zahtevka.

Poleg tega pa se lahko zaradi odobritve odloga plačila zaračunajo dodatni stroški za obravnavo zahtevka ali opravljeno storitev.

Člen 226

Carinski organi določijo, kateri od naslednjih postopkov se mora uporabiti za odobritev odloga plačila:

- (a) ločeno za vsak znesek dajatev, vknjižen v skladu s pogoji, določenimi v prvem pododstavku člena 218(1) ali členu 220(1); ali
- (b) združeno za vse zneske dajatev, vknjižene v skladu s pogoji, določenimi v prvem pododstavku člena 218(1) v obdobju, ki ga določijo carinski organi in ki ne sme presegati 31 dni; ali
- (c) združeno za vse zneske dajatev, vknjižene naenkrat skladno z drugim pododstavkom člena 218(1).

Člen 227

1. Rok odloga plačila znaša 30 dni. Izračuna se na naslednji način:

- (a) če se plačilo odloži v skladu s členom 226(a), teče rok odloga od dneva, ki sledi dnevu vknjižbe zneska dajatev s strani carinskih organov.

V primeru uporabe člena 219 se rok 30 dni, izračunan skladno s prvim pododstavkom, skrajša za število dni, ki ustreza prekoračitvi dvodnevnega roka, potrebnega za vknjižbo zneska dajatev.

- (b) če se plačilo odloži v skladu s členom 226(b), teče rok odloga od dneva, ki sledi dnevu izteka obdobja združevanja. Ta rok se skrajša za število dni, ki ustreza polovici dni obdobja združevanja;
- (c) če se plačilo odloži v skladu s členom 226(c), teče rok odloga od dneva, ki sledi dnevu izteka obdobja, ko je bilo zadevno blago prepuščeno. Ta rok se skrajša za število dni, ki ustreza polovici dni zadevnega obdobja.

2. Če vsebuje obdobja iz odstavka 1(b) in (c) neparno število dni, mora število dni, ki jih je treba ob uporabi odstavka 1(b) in (c) odšteti od roka 30 dni, ustrezati polovici naslednjega nižjega parnega števila dni.

3. Če se obdobja iz odstavka 1(b) in (c) nanašajo na koledarski teden ali koledarski mesec, lahko države članice zaradi poenostavitve predvidijo, da se zneski dajatev, za katere je bil odobren odlog plačila, plačajo na naslednji način:

- (a) če je obdobje koledarski teden, v petek četrtega tedna, ki sledi temu koledarskemu tednu;
- (b) če je obdobje koledarski mesec, najkasneje šestnajsti dan v mesecu, ki sledi temu koledarskemu mesecu.

Člen 228

1. Odlog plačila se ne more odobriti za zneske dajatev, ki so bili, kljub temu, da se nanašajo na blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila takšnih dajatev, vknjiženi skladno z veljavnimi določbami glede sprejema nepopolnih deklaracij, ker deklarant po poteku določenega roka ni predložil potrebnih podatkov za dokončno določitev carinske vrednosti blaga ali ni zagotovil navedb ali dokumentov, ki so manjkali ob sprejemu nepopolne deklaracije.

2. Vendar se lahko odlog plačila v primerih iz odstavka 1 odobri, če je bil znesek dajatev, ki se terjajo, vknjižen pred potekom roka tridesetih dni, ki se šteje od dneva vknjižbe prvotno zahtevanega zneska, ali, če vknjižba ni bila opravljena, po dnevu sprejema deklaracije za zadevno blago. Odlog plačila, odobren pod temi pogoji, ne sme trajati dlje od dneva poteka obdobja, ki je bilo ob uporabi člena 227 odobreno za prvotno določeni znesek dajatev ali bi bilo odobreno, če bi bil zakonsko dolgovani znesek dajatev vknjižen ob vložitvi carinske deklaracije za zadevno blago.

Člen 229

Carinski organi lahko dolžniku poleg odloga plačila odobrijo tudi druge plačilne olajšave.

Odobritev teh plačilnih olajšav:

- (a) se pogojuje s predložitvijo zavarovanja. Vendar se lahko zahteva predložitve zavarovanja opusti, če bi ta zahteva zaradi položaja dolžnika povzročila resne gospodarske ali socialne težave;

- (b) ima za posledico, da se poleg zneska dajatev zaračunajo kreditne obresti. Znesek teh obresti je treba izračunati tako, da ustreza znesku, ki bi se za ta namen zahteval na nacionalnem denarnem in kapitalskem trgu za valuto, v kateri se mora znesek plačati.

Carinski organi lahko opustijo zahtevo plačila kreditnih obresti, če bi ta zahteva zaradi položaja dolžnika povzročila občutne gospodarske ali socialne težave.

Člen 230

Ne glede na to, katera plačilna olajšava je bila odobrena dolžniku, lahko ta v vsakem primeru celoto ali del dolgovanega zneska dajatev odplača pred potekom odobrenega roka.

Člen 231

Vsak znesek dajatev lahko namesto dolžnika plača tudi tretja oseba.

Člen 232

1. Če znesek dajatev ni bil plačan v predvidenem roku:

- (a) uporabijo carinski organi vse možnosti, predvidene v veljavnih predpisih, vključno s prisilno izterjavo zato, da zagotovijo plačilo tega zneska.

Skladno s postopkom odbora se lahko sprejmejo posebne določbe za garante v okviru tranzitnega postopka;

- (b) se poleg zneska dajatev zaračunajo zamudne obresti. Stopnja zamudnih obresti je lahko višja od stopnje kreditnih obresti ne sme pa biti nižja.

2. Carinski organi lahko opustijo pobiranje zamudnih obresti:

- (a) če bi to zaradi položaja dolžnika povzročilo resne gospodarske ali socialne težave;

- (b) če njihov znesek ne presega zneska, določenega po postopku odbora; ali

- (c) če se dajatve plačajo v roku petih dni po poteku predvidenega roka za plačilo.

3. Carinski organi lahko določijo:

- (a) minimalna obdobja za obračun obresti,

- (b) minimalne plačljive zneske za zamudne obresti.

POGLAVJE 4

UGASNITEV CARINSKEGA DOLGA

Člen 233

Brez vpliva na veljavne določbe o zastaranju carinskega dolga in o neizterjanem znesku carinskega dolga v primeru, ko je bila sodno ugotovljena plačilna nesposobnost dolžnika, carinski dolg ugasne:

- (a) s plačilom zneska dajatev;
- (b) z odpustom zneska dajatev;
- (c) če se za blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila dajatev:
- carinska deklaracija skladno s členom 66 razveljavi,
 - če se blago pred prepustitvijo zapleni in istočasno ali pozneje odvzame ali se na ukaz carinskih organov uniči, v skladu s členom 182 uniči ali odstopi ali se zaradi same narave blaga, nepredvidljivega dogodka ali višje sile uniči ali nepovratno izgubi;
- (d) če se blago, za katero je nastal carinski dolg v skladu s členom 202, ob nezakonitem vnosu zapleni in istočasno ali pozneje odvzame.

V primeru zaplembe in odvzema se v okviru kazenske zakonodaje, ki se uporablja za carinske prekrške, carinski dolg ne šteje za ugaslega, če kazenska zakonodaja države članice predvideva, da carine služijo kot podlaga za določitev kazni ali da obstoj carinskega dolga služi kot podlaga za kazenski pregon.

Člen 234

Carinski dolg omenjen v členu 216 ugasne tudi, če se prekličejo formalnosti, ki so bile opravljene za pridobitev preferencialne tarifne obravnave iz člena 216.

POGLAVJE 5

POVRAČILO IN ODPUST DAJATEV

Člen 235

Posamezni izrazi imajo naslednji pomen:

- (a) „povračilo“: celotno ali delno vračilo plačanih uvoznih ali izvoznih dajatev;

(b) „odpust“: odločitev o opustitvi celotnega ali dela zneska carinskega dolga ali odločitev o razveljavitvi vknjižbe celotnega ali dela zneska neplačanih uvoznih ali izvoznih dajatev.

Člen 236

1. Uvozne ali izvozne dajatve se povrnejo, kolikor se ugotovi, da v trenutku plačila znesek teh dajatev ni bil zakonsko dolgovan ali da je bil vknjižen v nasprotju s členom 220(2).

Uvozne ali izvozne dajatve se odpustijo, kolikor se ugotovi, da v trenutku vknjižbe znesek teh dajatev ni bil zakonsko dolgovan ali da je bil vknjižen v nasprotju s členom 220(2).

Povračilo ali odpust se ne odobri, če so dejstva, ki so povzročila plačilo ali vknjižbo zneska, ki ni bil zakonsko dolgovan, posledica goljufivega dejanja udeleženega.

2. Povračilo ali odpust uvoznih ali izvoznih dajatev se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu pred potekom roka treh let, ki se šteje od dneva posredovanja sporočila o teh dajatvah dolžniku.

Ta rok se podaljša, če udeleženi dokaže, da zahtevka v tem roku ni mogel vložiti zaradi nepredvidljivega dogodka ali višje sile.

Carinski organi po službeni dolžnosti povrnejo ali odpustijo dajatve, če v tem roku sami ugotovijo, da gre za enega od primerov iz prvega in drugega pododstavka odstavka 1.

Člen 237

Uvozne ali izvozne dajatve se povrnejo, če se carinska deklaracija razveljavi in če so bile dajatve plačane. Povračilo se odobri na podlagi zahtevka udeleženega, vloženega v rokih, ki so predvideni za vložitev zahtevka za razveljavitve carinske deklaracije.

Člen 238

1. Uvozne dajatve se povrnejo ali odpustijo, kolikor se ugotovi, da se vknjiženi znesek teh dajatev nanaša na blago, ki je bilo dano v zadevni carinski postopek, in ga je uvoznik zavrnil, ker je bilo v trenutku iz člena 67 poškodovano ali ni ustrezalo določbam pogodbe, na podlagi katere je bilo uvoženo.

Šteje se, da poškodovano blago iz odstavka 1 vključuje tudi blago, ki se je poškodovalo pred prepustitvijo.

2. Povračilo ali odpust uvoznih dajatev se odobri pod pogojem:

(a) da blago ni bilo uporabljeno, razen če je bil začetek uporabe potreben zato, da se je ugotovila poškodovanost blaga ali njegova neskladnost z določbami pogodbe;

(b) da se blago izvozi s carinskega območja Skupnosti.

Carinski organi na zahtevo udeleženega dovolijo, da se blago namesto izvoza uniči ali se zaradi njegovega ponovnega izvoza da v zunanji tranzitni postopek, v postopek carinskega skladiščenja ali se vnese v prosto cono ali prosto skladišče.

Za pridobitev ene od carinsko dovoljenih rab ali uporab iz prejšnjega pododstavka se blago šteje za neskupnostno blago.

3. Povračilo ali odpust uvoznih dajatev se ne odobri za blago, ki je bilo pred deklariranjem začasno uvoženo zaradi poskusov, razen če se ugotovi, da poškodovanosti tega blaga ali njegove neskladnosti z določili pogodbe pri poskusih ni bilo mogoče ugotoviti.

4. Povračilo ali odpust uvoznih dajatev zaradi razlogov, opisanih v odstavku 1, se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu pred potekom roka dvanajstih mesecev, ki se šteje od dneva posredovanja sporočila teh dajatev dolžniku.

Vendar lahko carinski organi v primerno utemeljenih izjemnih primerih dovolijo prekoračitev tega roka.

Člen 239

1. Uvozne ali izvozne dajatve se lahko povrnejo ali odpustijo v drugih primerih, kot so predvideni v členih 236, 237 in 238:

— ki se morajo določiti skladno s postopkom odbora;

— ki izhajajo iz okoliščin, pri katerih ne gre niti za malomarnost niti za goljufivo ravnanje udeleženega. Primeri, v katerih je mogoče uporabiti to določbo, in podrobnosti postopka, ki jih je treba v ta namen upoštevati, se določijo skladno s postopkom odbora. Povračilo ali odpust sta lahko odvisna od izpolnjevanja posebnih pogojev.

2. Povračilo ali odpust dajatev zaradi razlogov, opisanih v odstavku 1, se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu pred potekom roka dvanajstih mesecev, ki se šteje od dneva posredovanja sporočila teh dajatev dolžniku.

Vendar lahko carinski organi v primerno utemeljenih izjemnih primerih dovolijo prekoračitev tega roka.

Člen 240

Uvozne ali izvozne dajatve se pod pogoji iz tega poglavja povrnejo ali odpustijo samo, če je znesek, ki se povrne ali odpusti, višji od tistega, ki je določen skladno s postopkom odbora.

Vendar lahko carinski organi ugodijo tudi drugemu zahtevku za povračilo ali odpust, ki se nanaša na nižji znesek dajatev.

Člen 241

Če carinski organi povrnejo zneske uvoznih ali izvoznih dajatev in morebiti pri plačilu teh dajatev pobrane kreditne ali zamudne

obresti, ti organi za to ne plačajo nobenih obresti. Obresti pa je treba plačati, če:

- se odločba, s katero se ugotovi zahtevku za povračilo, ne izvrši v roku treh mesecev po njenem sprejetju,
- to predvidevajo nacionalne določbe.

Znesek teh obresti je treba izračunati tako, da ustreza znesku, ki bi se za ta namen zahteval na nacionalnem denarnem in kapitalnem trgu.

Člen 242

Če je bil carinski dolg zmotno odpuščen ali ustrezen znesek dajatev zmotno povrnjen, prvotni carinski dolg ponovno postane plačljiv. Obresti, ki so bile po potrebi plačane skladno s členom 241, je treba vrniti.

NASLOV VIII

PRITOŽBE

Člen 243

1. Vsaka oseba se lahko pritoži na odločbe carinskih organov, ki se nanašajo na uporabo carinske zakonodaje in to osebo neposredno in osebno zadevajo.

Pritoži se lahko tudi oseba, ki je carinske organe zaprosila za sprejetje odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, vendar ti v roku iz člena 6(2) o zahtevku niso odločili.

Pritožbo je treba vložiti v državi članici, v kateri je bila odločba sprejeta ali vložen zahtevek zanjo.

2. Pritožba se lahko vloži:

- (a) v začetni fazi pri carinskem organu, ki ga za ta namen določijo države članice;
- (b) v poznejši fazi pri neodvisnem organu, ki je lahko pravosodni organ ali enakovredno specializiran organ v skladu z veljavnimi predpisi v državah članicah.

Člen 244

Vložitev pritožbe ne zadrži izvršbe izpodbijane odločbe.

Vendar carinski organi v celoti ali delno zadržijo izvršbo te odločbe, če utemeljeno dvomijo v skladnost izpodbijane odločbe s carinsko zakonodajo ali če bi lahko udeležencu grozila nepopravljiva škoda.

Če izpodbijana odločba povzroči, da se uporabijo uvozne ali izvozne dajatve, se njena izvršitev lahko odloži le, če se predloži a zavarovanje. Vendar se lahko zahteva predložitve a zavarovanja opusti, če bi ta zahteva zaradi položaja dolžnika povzročila občutne gospodarske ali socialne težave.

Člen 245

Določbe v zvezi z izvajanjem pritožb sprejmejo države članice.

Člen 246

Ta naslov se ne uporablja za pritožbe, vložene zaradi odprave ali spremembe odločbe, ki so jo carinski organi sprejeli na podlagi kazenskega prava.

NASLOV IX

KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

ODBOR ZA CARINSKI ZAKONIK

Člen 247

1. Ustanovi se odbor za carinski zakonik, v nadaljevanju „odbor“, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

2. Odbor sprejme poslovnik.

Člen 248

Odbor lahko obravnava vsa vprašanja v zvezi s carinsko zakonodajo, ki jih zastavi predsednik sam ali na zahtevo predstavnika države članice.

Člen 249

1. Določbe, ki so potrebne za izvajanje tega zakonika, vključno za izvajanje uredbe iz člena 184, se razen naslova VIII in ob upoštevanju členov 9 in 10 Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 ⁽¹⁾ in odstavka 4 sprejmejo po postopku, določenem v odstavkih 2 in 3, skladno z mednarodnimi obveznostmi, ki jih je prevzela Skupnost.

2. Predstavniki Komisije predloži odboru osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor da mnenje v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje se sprejme z večino, določeno v členu 148(2) Pogodbe, ki je potrebna za sprejemanje sklepov Sveta na predlog Komisije. Na glasovanju v odboru se glasovi predstavnikov držav članic tehtajo v skladu z omenjenim členom. Predsednik ne glasuje.

3. (a) Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so ti v skladu z mnenjem odbora.

(b) Če predvideni ukrepi niso skladni z mnenjem odbora ali če se mnenje ne sprejme, Komisija Svetu nemudoma predloži predlog ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Svet odloči s kvalificirano večino.

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

(c) Če Svet v treh mesecih po predložitvi zadeve ne sprejme sklepa, sprejme predlagane ukrepe Komisija.

4. Določbe, potrebne za izvajanje členov 11, 12 in 21 se sprejmejo skladno s postopkom iz člena 10 Uredbe (EGS) št. 2658/87.

POGLAVJE 2

PRAVNI UČINKI SPREJETIH UKREPOV IN IZDANIH DOKUMENTOV V ENI DRŽAVI ČLANICI TER UGOTOVITEV, IZDELANIH V DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Člen 250

Če se carinski postopek uporablja v več državah članicah,

— imajo odločbe, uvedeni ali dogovorjeni ukrepi za prepoznavanje in dokumenti, ki jih izdajo carinski organi posamezne države članice, v drugih državah članicah enake pravne učinke kot odločbe, ukrepi in dokumenti, ki jih izdajo carinski organi vsake od teh držav članic;

— ugotovitve, izdelane na podlagi opravljenih preverjanj carinskih organov posamezne države članice, imajo v drugih državah članicah isto dokazno moč kot ugotovitve, ki jih izdelajo carinski organi vsake od teh držav članic.

POGLAVJE 3

DRUGE KONČNE DOLOČBE

Člen 251

1. Razveljavijo se naslednje uredbe in direktive:

— Uredba Sveta (EGS) št. 802/68 z dne 27. junija 1968 o skupni določitvi pojma porekla blaga ⁽²⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 456/91 ⁽³⁾;

— Uredba Sveta (EGS) št. 754/76 z dne 25. marca 1976 o tarifni obravnavi blaga, ki se ponovno uvozi na carinsko območje Skupnosti ⁽⁴⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1147/86 ⁽⁵⁾;

⁽²⁾ UL L 148, 28.6.1968, str. 1..

⁽³⁾ UL L 54, 28.2.1991, str. 4.

⁽⁴⁾ UL L 89, 2.4.1976, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 105, 22.4.1986, str. 1.

- Uredba Sveta (EGS) št. 2779/78 z dne 23. novembra 1978 o uporabi evropske obračunske enote (EUA) za pravne predpise, sprejete na carinskem področju ⁽¹⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 289/84 ⁽²⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1430/79 z dne 2. julija 1979 o povračilu ali odpustu uvoznih ali izvoznih dajatev ⁽³⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1854/89 ⁽⁴⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1697/79 z dne 24. julija 1979 o „naknadni“ izterjavi uvoznih ali izvoznih dajatev, ki se od dolžnika niso zahtevale za blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila takšnih dajatev ⁽⁵⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1854/89 ⁽⁴⁾;
- Direktiva Sveta 79/695/EGS z dne 24. julija 1979 o usklajevanju postopkov za sprostitev blaga v prosti promet ⁽⁶⁾, nazadnje spremenjena z Direktivo 90/504/EGS ⁽⁷⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1224/80 z dne 28. maja 1980 o carinski vrednosti blaga ⁽⁸⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 4046/89 ⁽⁹⁾;
- Direktiva Sveta 81/177/EGS z dne 24. februarja 1981 o usklajevanju postopkov za izvoz skupnostnega blaga ⁽¹⁰⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1854/89 ⁽⁴⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 3599/82 z dne 21. decembra 1982 o postopku začasnega uvoza ⁽¹¹⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1620/85 ⁽¹²⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 2763/83 z dne 26. septembra 1983 o postopku, ki dovoljuje predelavo blaga pod carinskim nadzorom pred sprostitvijo v prosti promet ⁽¹³⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 720/91 ⁽¹⁴⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 2151/84 z dne 23. julija 1984 o carinskem območju Skupnosti ⁽¹⁵⁾, nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu Španije in Portugalske;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1999/85 z dne 16. julija 1985 o postopku aktivnega oplemenitenja ⁽¹⁶⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 3632/85 z dne 12. decembra 1985 o določitvi pogojev, pod katerimi lahko oseba vloži carinsko deklaracijo ⁽¹⁷⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 2473/86 z dne 24. julija 1986 o postopku pasivnega oplemenitenja in sistemu standardne zamenjave ⁽¹⁸⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 2144/87 z dne 13. julija 1987 o carinskem dolgu ⁽¹⁹⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 4108/88 ⁽²⁰⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1031/88 z dne 18. aprila 1988 o določitvi oseb, zavezanih plačilu carinskega dolga ⁽²¹⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1716/90 ⁽²²⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1970/88 z dne 30. junija 1988 o tristranskem prometu v okviru postopka pasivnega oplemenitenja in sistema standardne zamenjave ⁽²³⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 2503/88 z dne 25. julija 1988 o carinskih skladiščih ⁽²⁴⁾, spremenjena z Uredbo (EGS) št. 2561/90 ⁽²⁵⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 2504/88 z dne 25. julija 1988 o prostih conah in prostih skladiščih ⁽²⁶⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1604/92 ⁽²⁷⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 4151/88 z dne 21. decembra 1988 o določitvi določb, ki se uporabljajo za blago, vneseno na carinsko območje Skupnosti ⁽²⁸⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1854/89 z dne 14. junija 1989 o vknjižbi in pogojih za plačilo zneskov uvoznih ali izvoznih dajatev v primeru carinskega dolga ⁽²⁹⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1855/89 z dne 14. junija 1989 o postopku začasnega uvoza prevoznih sredstev ⁽³⁰⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 3312/89 z dne 30. oktobra 1989 o postopku začasnega uvoza zabojujnikov ⁽³¹⁾;

⁽¹⁾ UL L 333, 30.11.1978, str. 5.

⁽²⁾ UL L 33, 4.2.1984, str. 2.

⁽³⁾ UL L 175, 12.7.1979, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 186, 30.6.1989, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 197, 3.8.1979, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 205, 13.8.1979, str. 19.

⁽⁷⁾ UL L 281, 12.10.1990, str. 28.

⁽⁸⁾ UL L 134, 31.5.1980, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 388, 30.12.1989, str. 24.

⁽¹⁰⁾ UL L 83, 30.3.1981, str. 40.

⁽¹¹⁾ UL L 376, 31.12.1982, str. 1.

⁽¹²⁾ UL L 155, 14.6.1985, str. 54.

⁽¹³⁾ UL L 272, 5.10.1985, str. 54.

⁽¹⁴⁾ UL L 78, 26.3.1991, str. 9.

⁽¹⁵⁾ UL L 197, 20.7.1984, str. 1.

⁽¹⁶⁾ UL L 188, 20.7.1985, str. 1.

⁽¹⁷⁾ UL L 350, 27.12.1985, str. 1.

⁽¹⁸⁾ UL L 212, 2.8.1986, str. 1.

⁽¹⁹⁾ UL L 201, 22.7.1987, str. 15.

⁽²⁰⁾ UL L 361, 29.12.1988, str. 2.

⁽²¹⁾ UL L 102, 21.4.1988, str. 5.

⁽²²⁾ UL L 160, 26.6.1990, str. 6.

⁽²³⁾ UL L 174, 6.7.1988, str. 1.

⁽²⁴⁾ UL L 225, 15.8.1988, str. 1.

⁽²⁵⁾ UL L 246, 10.9.1990, str. 1.

⁽²⁶⁾ UL L 225, 15.8.1988, str. 8.

⁽²⁷⁾ UL L 173, 26.6.1992, str. 30.

⁽²⁸⁾ UL L 367, 31.12.1988, str. 1.

⁽²⁹⁾ UL L 186, 30.6.1989, str. 1.

⁽³⁰⁾ UL L 186, 30.6.1989, str. 8.

⁽³¹⁾ UL L 321, 4.11.1989, str. 5.

- Uredba Sveta (EGS) št. 4046/89 z dne 21. decembra 1989 o zavarovanjih, ki jih je treba predložiti za zagotovitev plačila carinskega dolga ⁽³²⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 1715/90 z dne 20. junija 1990 o informacijah, ki jih sporočajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v carinsko nomenklaturo ⁽¹⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 2726/90 z dne 17. septembra 1990 o skupnostnem tranzitu ⁽²⁾, razen člena 3(3)(b);
- Uredba Sveta (EGS) št. 717/91 z dne 21. marca 1991 o enotni upravni listini ⁽³⁾;
- Uredba Sveta (EGS) št. 719/91 z dne 21. marca 1991 o uporabi zvezkov TIR in zvezkov ATA kot tranzitnih dokumentov v Skupnosti ⁽⁴⁾.

2. V vseh pravnih aktih, v katerih se sklicuje na uredbe ali direktive iz odstavka 1, se ta sklicevanja štejejo kot sklicevanja na ta zakonik.

Člen 252

1. Členi 141, 142 in 143 Uredbe (EGS) št. 918/83 ⁽⁵⁾ se razveljavijo.
2. Uredba (EGS) št. 2658/87 ⁽⁶⁾, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 3492/91 ⁽⁷⁾, se spremeni kot sledi:

„(a) v členu 8 se za besedo ‚odbor‘, vstavi naslednje besedilo: ‚skladno s členom 247 carinskega zakonika Skupnosti‘;

(b) v členu 10(1) se začetni stavek nadomesti z naslednjim besedilom: ‚Predstavniki Komisije predložijo osnutek odboru iz člena 247 carinskega zakonika Skupnosti..‘.

(c) člena 7 in 11 se razveljavita.“

Člen 253

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. januarja 1994.

Naslov VIII se v Združenem kraljestvu uporablja šele od 1. januarja 1995.

Člen 161 in člena 182 in 183, kolikor zadevata ponovni izvoz, se uporabljajo od 1. januarja 1993. Kolikor se ti členi nanašajo na določbe tega zakonika in dokler se te določbe še ne uporabljajo, se ta sklicevanja štejejo kot sklicevanja na ustrezne določbe uredb in direktiv iz člena 251.

Svet do 1. oktobra 1993 prouči problem blagovne menjave med državami članicami v okviru notranjega trga na podlagi poročila Komisije o stanju posvetovanj v zvezi s posledicami, ki jih je treba upoštevati zaradi obračunskega tečaja, ki se uporablja pri izvajanju ukrepov skupne kmetijske politike. To poročilo po potrebi vsebuje predloge Komisije, o katerih Svet odloča skladno z določbami Pogodbe.

Svet do 1. januarja 1998 na podlagi poročila Komisije ponovno pregleda ta zakonik, zato da opravi spremembe, ki se zdijo potrebne predvsem zaradi vzpostavitve notranjega trga. To poročilo po potrebi vsebuje predloge, o katerih Svet odloča skladno z določbami Pogodbe.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 12. oktobra 1992

Za Svet

Predsednik

W. WALDEGRAVE

⁽¹⁾ UL L 388, 30.12.1989, str. 1.

⁽²⁾ UL L 160, 26.6.1990, str. 1.

⁽³⁾ UL L 262, 26.9.1990, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 78, 26.3.1991, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 78, 26.3.1991, str. 6.

⁽⁶⁾ UL L 105, 23.4.1983, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 328, 30.11.1991, str. 80.